6. 1970

kuurojen lehti

tidskrift för döva

75. vuosikerta
årgång

Sano se käsin

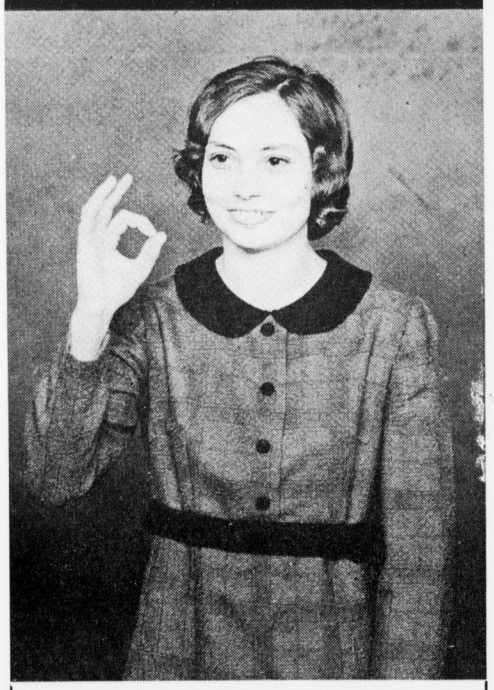

Sano se käsin

Kesäkuun alussa ilmestyy Kuurojen Liiton viittomakielitoimikunnan laatima viittomakielen alkeiskirja Sano se käsin. Kirjaan on koottu suomalaisen viittomakielen keskeisintä sanastoa, n. 300 sanaa, ja jokainen sana (viitoin) esitetään kuvalla.

Kirja on tarkoitettu ensisijaisesti viittomakieltä opetteleville soveltuen hyvin käytettäväksi viittomakielikerhoissa ensimmäisenä »aapisena» ja tätä silmälläpitäen sanasto on ryhmitetty aihepiirien mukaan. Mutta myös muillekin viittomakielen käyttäjille, kuuleville ja kuuroille, kirjasta on apua viittointen tarkistamiseksi. Kirjan viittoimet seuraavatkin uudistettua linjaa, jossa on pyritty samaa sanaa kuvaavista viittoimista valitsemaan juuri sanaa parhaiten selvittävä viittoin. Kirja siis osaltaan poistaa käytännössä olevista viittoimista tarpeettomat kiinteyttäen kieltä ja vähentäen »murteita».

Kirjaa voi tilata Kuurojen Liiton toimistosta Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17, puh. 638 154. Kirjan hinta on 5,— kpl ja lisäksi peritään postikulut. Yli 10 kpl:n tilaus lähetetään postivapaasti.

UUDET SORMIAAKKOSET

Kuurojen Maailmanliitto on hyväksynyt ranskalaiseen järjestelmään perustuvat sormiaakkoset ja suosittelee järjestelmää otettavaksi käyttöön kaikissa maissa. Tähän saakka ranskalaiseen järjestelmään perustuvat muunnokset ovat olleetkin vallalla useimmissa Euroopan maissa ja Yhdysvalloissa. Päätös merkitsee edistymisaskelta sormiaakkosten yhdenmukaistamisessa koko maailmassa.

Maailmanliiton suosittelemat merkit ovat pääpiirteittäin miltei samat kuin maassamme v. 1963 käyttöön otettu järjestelmä. Pieniä poikkeuksia on muutamin kohdin, mm. kirjaimissa G, J, P, S ja Å. Viittomakielitoimikunta suosittelee uusien merkkien ottamista käyttöön välittömästi, sehän merkitsee vain muutaman kirjaimen uudelleen oppimista, mikäli on jo perehtynyt koko järjestelmään.

Kuurojenyhdistykset — kiinnittäkää kesän aikana, leireillä ym. yhteyksissä huomiota uusien sormiaakkosten käyttämiseen.

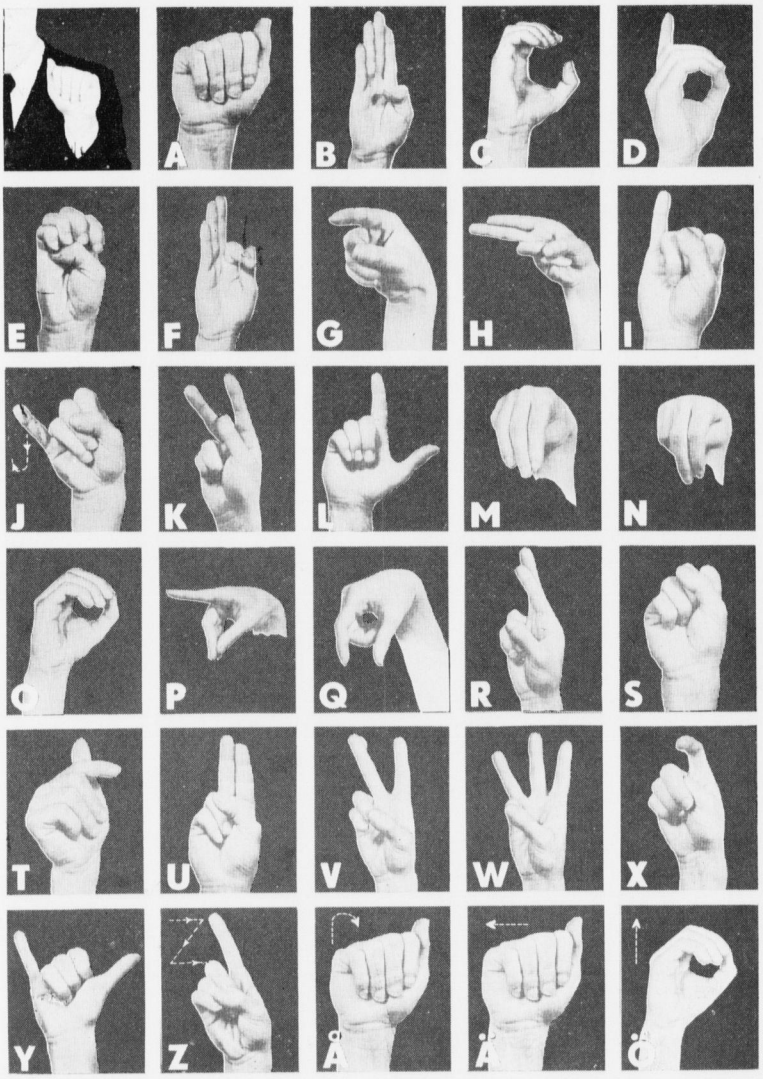

Kansikuva: Kaupunki »toiselt puolelt jokkee», Turku, on heinäkuun 4—18 päivien välillä kuurojen shakinpelaajien mielenkiinnon keskipisteenä kautta maailman. Turussa järjestetään silloin kuurojen joukkueshakin MM-kilpailut.

Staden »från andra sidan ån» Åbo är i blickpunkten för schackspelarna i juli. I Åbo ordnas den 4—18.7. Dövas lag-VM tävlingar i schack.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

75 vuosikerta 1970

N:o 6

Toimitus
Expedition
Markkulantie 3, Hämeenlinna. Postiosoite: Lokero 62 Hämeenlinna. Puh. 24 289.

Julkaisija
Utgivare
Suomen Kuurojen Liitto r.y. — Finlands Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja
Huvudredaktör
Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri
Red.sekr.
Jarmo Narmala, Lokero 62 Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja
Svenskspr. red.
Rea Stadius
Minna Canthinkatu 1 A 11
Helsinki 25

Toimituskunta
Redaktionskommitté
Aura Ahlbäck, Soile Hämäläinen ja Ragnar Östman.

Tilaushinta
Prenumerationspris
1/1 vsk kotimaassa ja Pohjoismaissa 12:—, ulkomaille 14:—. Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä edellisen kuukauden 7 päivään mennessä. Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 638 154.

Puheenjohtaja
Rak.neuv. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja
Agrologi Jaakko Väisälä, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 638 154.

Rahastonhoitaja
Ekonomi Eero Laamanen, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 882 163.

Me käsinpuhuvat

Kuuroa henkilöä on erittäin helppo lyödä hänen vammallaan. Hän on vain kuuro, hänestä ei ole mihinkään, hän ei voi käyttää puhelinta jne. Nuorena sellainen tekee kipeää, vanhempana välinpitämättömyyden panssari on jo paksu. Kun saa tällaista asennoitumista osakseen normaalien henkilöiden taholta, voi aina lohduttautua ajatuksella: täytyy antaa anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät. Omatkin koirat alentuvat joskus puremaan.

Yleensä normaali kuuro henkilö tietää omat mahdollisuutensa ja omat rajansa. Toinen asia sitten on, miten hyvin asiat voisivat olla, mikäli kykeneville kuuroille olisi ollut ovet avoinna eri suuntiin ja runsaasti päteviä tulkkeja käytettävissä. Vastoinkäymisten tullessa auttajat ja kannustajat ovat kiven alla, tuomitsijat ja nujertajat riehuvat ympärillä. Normaalia elämänmenoa.

Väheksyvä asenne kohdistuu usein myös Kuurojen Liittoon ja sen julkaisuun. Voidaan myöntää, että liittomme heikkous on siinä, että se on KUUROJEN liitto, mutta tämä on myös sen voima ja rikkaus. Harvat ulkopuoliset ystävällismieliset kuulevat henkilöt osaavat oikealla tavalla auttaa ja arvostaa kuurojen omatoimisuutta. Kokonaisuutena katsottuna ovat työssä mukana kuurojenopettajat, papit, diakonissat ja monet vapaaehtoiset tulkit. Vielä puuttuvat henkilöt, jotka voivat tarvittaessa opastaa alkuun työpaikoilla, nuoriso-ohjaajat, psykologit, pienten kuurojen lasten kotiohjaajat. On jaksettava ja uskallettava jatkuvasti anoa uusia työntekijöitä ja parannusta asioihin. Myös omasta keskuudesta on saatava kaikki mahdolliset voimat käyttöön. Se on myös tärkeätä, että Kuurojen Liitto on kuurojen hallinnassa, mieluimmin sellaisten, joilla on oikea liekki sielussaan omaa asiaa kohtaan, ja eräästä kertoo historiikkimme: »Erikoisesti A. Tallroth'ille oli syntynyt ajatus, että vain kuurot itse voivat auttaa asiaansa. Kuurojenkoulut oli saatu alkuun kuuron miehen toimesta, ensimmäinen kuurojen yhdistys oli syntynyt kuurojen toimesta, niin myös ensimmäinen yleinen kokous. Kuurojen itsensä pitää siis toimia eikä suinkaan odottaa kaikkea valmiina lahjana kuulevain kansalaisten kädestä.» Eräänlainen henkinen testamentti menneiltä polvilta meille nykyajan kuuroille. Meille käsinpuhuville. Varsinkin niille, jotka voivat ja haluavat ottaa vastuuta yhteisistä asioista, ja jotka eivät pyri kenenkään selän taakse piiloon vaan kestävät jatkuvat iskut omin voimin.

Toisaalta kaikilla ihmisillä — meilläkin — on normaali itsesuojeluvaisto. Emme mielellämme mene vieraisiin paikkoihin kokemaan nöyryytyksiä ja loukkauksia normaalien ihmisten taholta. Normaali, jäykkä suomalainen on vaivautunut poikkeavan edessä; vain harvoin hän ilman aikaisemmin saatua informaatiota osaa keskittyä kuuntelemaan kuuron

puhetta ja itse puhumaan selvin suunliikkein. Siis runsaasti informaatiota. On paljon tilanteita, joissa on mielekkäämpää, että tulkki toistaa puheen joko viittoen tai huulioluvun avulla. Tulkkiverkostoa yritetään rakentaa ja tehdään viranomaisille esityksiä konsulenttien palkkaamiseksi. Viranomaiset näkevät ongelman vain paperilla. He ovat kansan palkkaamia kansan palvelijoita, mutta heitä säästetään näkemästä ongelmiamme sellaisina kuin ne ovat. Mikä estäisi kokoamasta lähetystöä, jossa olisi 10 varsinaista kuuroa. He lukisivat kukin pari lausetta kirjelmästä, joka sitten ojennettaisiin ko. viranomaiselle. Hän toteaisi ettei ymmärtänyt ja toteaisi, ettei saa lähetystöä ymmärtämään sanottavaansa ja ällistyisi että miten nuo sitten selviävät yhteiskunnassa. Vanhoilliset ovat nyt vain huvittuneita, mutta ehkä joskus tulee uusi aika. Luin äsken sanomalehdestä otsikon: »Yhteiskunta vammaisille epäystävällinen» ja sen alla oli mm.: »... suurenkaan luokan lipsahdukset eivät johdu rahapulasta. Ne johtuvat paljolti siitä, että katsotaan kaikkinaisen syrjinnän ja jokapäiväisen epämukavuuden ikäänkuin kuuluvan vammaisten ja vanhusten elämään. Monet vammaiset ovat itsekin väärällä tavalla sopeutuneet kiikuttamaan pyöräänsä esimerkiksi yhteisillä kulkuväylillä sen sijaan, että joukolla ajaisivat niillä kunnan luottamushenkilöiden varpaille ja vaatisivat edes jalkakäytävien reunojen vinoamista.»

Ihmisarvosta puhutaan paljon. Kuuron henkilön ihmisarvo ennen:

— Sano: hau.

— Hau.

— Katsokaa, hän sanoi aivan oikein hau. (Silitystä.)

— Sano nyt: hau, hau.

— Mrrr. (Emme koskaan saa tietää, eikö hän ymmärrä vai eikö hän viitsi enää jatkaa leikkiä.)

Kukaan ei enää ole tyytyväinen häneen. Tuntuuko tutulta?

Nyt: Joskus löytyy henkilöitä, jotka katsovat ja kohtelevat meikäläistä kuin ihan oikeata ihmistä. Ja jotka näkevät meikäläisessä muutakin kuin kaksi kuuroa korvaa ja enemmän tai vähemmän epäselvän äänen ja pinnallisen tunne-elämän. Jotka eivät alituisesti kiduta meitä käymällä käsiksi kuuloon, jota meillä ei ole.

Soile Hämäläinen

Kehitysvammaisen lapsen oikeudet

»Lapsen, joka on ruumiillisesti, henkisesti tai sosiaalisesti vajaakykyinen, tulee saada erityisen tilansa edellyttämää erikoishoitoa, -kasvatusta ja -huolenpitoa.»

(YK:n Lapsen oikeuksien julistuksen 5. periaate)

Koululakimme mukaan jokainen, jolle kouluopetus on katsottava »hyödyttömäksi tai vahingolliseksi», on vapautettava oppivelvollisuudesta. Tämän säädöksen perusteella vapautetaan velvollisuudesta käydä koulua — velvollisuudesta nauttia opetusta — suuri määrä lapsia, jotka eivät älyllisen kehitystasonsa puolesta kykene seuraamaan juuri sellaista opetusta, mitä meidän koululaitoksemme nykyisellään tarjoaa.

Vastuu näiden lasten opetuksesta kuuluu sosiaalilautakunnille. Vajaamielislain mukaan sosiaalilautakuntien tehtävänä on mm. järjestää kunnassa asuville vajaamielisille heidän edellytystensä mukaista opetusta. Teoriassa asian pitäisi siis olla joltisessakin kunnossa. Käytännössä kuitenkin suurin osa oppivelvollisuusikäisistä kehitysvammaisista jää vaille minkäänlaista opetusta. Laissa ei ole tarkempia säännöksiä siitä, millä tavalla sosiaalilautakuntien tulisi opetus järjestää. Laki takaa päivähuoltoloiden ja samalla niissä annettavan opetuksen valtionavun. Sen sijaan päivähuoltoloiden perustaminen on jätetty täysin vapaaehtoiseksi eikä siihen velvoiteta kuntia edes silloin kun niiden alueella asuu tietty määrä kouluikäisiä kehitysvammaisia.

Päivähuoltoloissa (joiden määrä maassamme on tällä hetkellä 47) ja vajaamielislaitoksissa saa tällä hetkellä arviolta n. 1.200 oppivelvollisuusikäistä lasta jonkin muotoista opetusta. Päivähuoltolat ja -laitokset ovatkin pitkään tarjonneet ainoat mahdollisuudet opetusta tarvitseville kehitysvammaisille. Näinkin on tavoitettu vain osa heistä. Viime vuonna saatu päätös vajaamielisten avohuollon valtionavusta on suuresti lisännyt mahdollisuuksia mm. kotiopetuksen järjestämiseen.

Lievästi vajaamielisten, oppivelvollisuudesta vapautettujen lasten opetus jää useimmissa tapauksissa vanhempien huoleksi. Tilanne on monessakin suhteessa harvinaisen epäoikeudenmukainen: tehokkaimman opetuksen tarpeessa olevan lapsen opetus jää täysin sattuman varaan ja riippuu vanhempien ajasta, energiasta ja taidosta. Kodissa annettavalta opetukselta ei luonnollisestikaan voida odottaa tasoa, jota lapsen erityistarpeet vaatisivat (on todella nurinkurista, että apukoulutasoon juuri ja juuri yltävä lapsi saa opetuksen erityiskoulutetulta erityisopettajalta tehostetuin menetelmin, kun taas juuri ja juuri alapuolelle jäävältä riistetään kaikki mahdollisuudet!) Toisaalta kodille sälytetään taakka, josta muissa perheissä vastaa koululaitos palkattuine työntekijöineen. Lapsi jää ilman päivittäistä ateriaetua ja terveydenhuollollisia ilmaispalveluja sekä »päivähoitoa», jota kaikkea oppivelvolliset saavat. Perheeltä evätään nämäkin palvelut silloin, kun kyseessä ehkä on tavallista enemmän hoitoa ja valvontaa vaativa lapsi.

Kehitysvammainen lapsi joutuu jäämään kotiin juuri niiden vuosien ajaksi, jolloin hänen itsenäistämisopetuksensa ja sosiaalinen kuntouttamisensa pitäisi välttämättä käynnistää. »Oppivelvollisuudesta vapauttaminen» on kauniilta kuulostava ilmaisu sille, että yhteiskunta vapauttaa itsensä opettamisvelvollisuudesta ja riistää lapselta oikeuden oppimiseen.

Ruotsissa jokainen yksilö kehitystasostaan riippumatta on oppivelvollinen seitsemännestä ikävuodestaan lähtien. Kehitysvammaisilla oppivelvollisuusikää on jatkettu 21:een, tarvittaessa 23-ikävuoteen saakka, jolloin se käsittää ammattiopetuksen, työhönvalmennuksen tai oppilaan edellytysten mukaisen sosiaalisen valmennuksen. Kehitysvammaisella lapsella on myös oikeus esikouluopetukseen, jota järjestetään erityislastentarhoissa, normaalilastentarhojen yhteyteen integroiduissa erityisryhmissä tai tavallisissa lastentarhoissa. Opetuksen koko käsitettä on laajennettu huomattavasti siitä, mitä sillä esim. meillä on perinteisesti totuttu tarkoittamaan. Kouluhallituksen alaiseen opetukseen voi kuulua esim. aistiharjaannus, kävelemisen, syömisen, pukeutumisen, tarttumisen, kaupungilla liikkumisen, puhelimen käyttämisen yms. opetus. Oppiennätyksistä ja opetussuunnitelmista voivat joillakin ryhmillä puuttua kokonaan lukeminen, kirjoitus, laskento ja maantieto.

Syksyllä 1969 aloitti toimintansa valtion komitea, joka tutkii kouluhallituksen ja sosiaalihallituksen alaisen opetuksen yhdenmukaistamista. Olisi toivottavaa, että meneillään oleva peruskoulun lainsäädäntö koordinoituisi tämän komitean työskentelyyn ja että lainsäädännössä ja suunnittelussa varauduttaisiin täysin uudenlaisiin periaatteellisiin ratkaisuihin. Peruskoulusuunnittelussa on ehkä liian sokeasti ja jäykästi lähdetty liikkeelle ammoin luoduista puitteista, jotka rajaavat opetuksen piiriin kuuluvat ryhmät, eikä perusteellista käsitteiden uudelleen tarkastelua ole suoritettu. Peruskoulun säännöstoimikunnan vastailmestynyt I osamietintö ei ainakaan kovinkaan paljon uudista aikaisemmin omaksuttuja käsityksiä erityisopetuksen piiriin kuuluvista eikä se kehitysvammaisten opetukseen esitä kipeästi kaivattuja uudistuksia.

MANNERHEIMIN
LASTENSUOJELULIITTO
Tiedotustoimisto

Viittomakielen opetteleminen vanhempien velvollisuus

Tähän saakka on joillakin tahoilla vastustettu viittomakielen käytöä kuurojen ja kuulovikaisten lasten opetuksessa, mutta nyttemmin on kuitenkin selvästi havaittu sen välttämättömyys yhteyden saamiseksi tällaisen lapsen kanssa. Koska lapsen myöhäisempi kehitys riippuu suuressa määrin hänen jo varhaisessa vaiheessa saamastaan opetuksesta, on hyvin tärkeää, että vanhemmat velvollisuutensa tuntien opettelisivat tämän melko yksinkertaisen ilmaisumuodon. Lapsi joka tapauksessa tulee sitä myöhemmin elämässään tarvitsemaan, varsinkin toveripiirissä. Kotiopetuksen pääpaino on tietenkin kiinnitettävä huulilta lukemisen ymmärtämiseen viittomisen ohella, eivät hän tavalliset kuulevat ihmiset ymmärrä viittomakieltä.

Mieltä järkyttävää on lukea kuuron kirjailijan Laina Vainolan muistelmateoksesta Hiljainen tie, kuinka vaikeaa tuo yhteyden otto muihin ihmisiin ja ymmärretyksi tuleminen oli pikkutytön elämässä, kun ei kukaan hänen lähellään olevista osannut edes alkeellisempiakaan kuurojen ilmaisukeinoja. Tällaiset surkeat tilanteet eivät saisi enää toistua nykyisessä valistuneeksi sanotussa yhteiskunnassamme. Jokaiselle sen yksilölle olisi suotava tasavertaiset mahdollisuudet onnellisempaan elämään jo varhaislapsuudessa, jossa saadut opit ja kokemukset ovat ikäänkuin perustana tulevina eri ikäkausina. Tuskin on liian paljon vaadittu vanhemmilta, jos he hankkisivat itselleen nykyään jo saatavissa olevan viittomakielen sanakirjan ja opettelisivat sen avulla kotonaan edes aakkoset. Muutamilla paikkakunnilla, kuten esimerkiksi täällä Jyväskylässä on kuurojen diakonissan ja erään kuurojenkoulun opettajan suosiollisella avustuksella kuurojen lasten vanhempien yhdistyksen puitteissa pidetty yllä viittomakerhotoimintaa, joka on antanut paljon jo vanhempia ja kuurojen ystäviä yhdistävänä kokoontumismuotona. Mielestämme pitäisi myös muuallakin saada vanhemmat innostumaan tällaisesta toiminnasta.

Ennen olivat kuurot ja muuten vammautuneet lapset ymmärtämättömien vanhempiensa taholta eristetty muista ihmisistä, heitä kohdeltiin mykkinä ja vajaaälyisinäkin, sekä annettiin kasvaa oman onnensa varassa. Tällainen kohtelu ei voinut olla jättämättä jälkiä koko elämän ajaksi. Tästä ennakkoluuloisesta ja ymmärtämättömästä suhtautumisesta kuulovikaisiin lapsiin sekä aikuisiin ei ole vielä nykyisessäkään yhteiskunnassamme päästy.

Matkustin kerran kahden kuulovikaisen poikani kanssa linja-autossa, siellä eräs vanhempi naishenkilö nähtyään vilkkaat poikani ihmetellen sanoi: »Nämäkö ne ovat niitä sinun poikiasi, nehän ovat ihan tavallisen ihmisen näköisiä?»

Kuulevien lasten suhtautumisessa kuulovikaisiin olisi myös varmaan vielä paljon valistamisen aihetta. Herkkävaistoisina ja huulilukutaitoisina ovat poikani usein tulleet luokseni kertomaan saamastaan pilkasta huonopuheisuutensa tähden ja esimerkiksi piiloleikissä tapahtuneesta vääryydestä, jossa kuulevat voivat huudella toisilleen varoittaessaan kuurosta etsijästä.

Kaikesta tästä huolimatta älkäämme eristäkö lapsiamme muista ihmisistä, vaan kohdelkaamme heitä samanarvoisina kuulevien kanssa, älkäämme lähettäkö heitä kärsimättömänä pois luotamme silloin, kun he haluavat tietoa jostakin asiasta. Tavalla, taikka toisella asia täytyy saada selväksi. Se on vanhempien velvollisuus lastaan kohtaan. Viittomakieli on eräs ratkaisu johdattaa kuulovammainen lapsi tiedon maailmaan ja vanhempien ymmärtäväiseen yhteyteen.

Urho Meronen.

Lapsen oikeuksien symposiumin julkilausuma

Lapsen oikeuksien symposiumin osanottajat, jotka edustavat erilaisia puoluepoliittisia ja elämänkatsomuksellisia näkemyksiä, toteavat, että lapsen oikeuksien toteutuminen liittyy olennaisesti yhteiskunnan yleisiin rakenteellisiin tekijöihin ja etteivät YK:n Lapsen oikeuksien julistuksen keskeiset periaatteet — tasa-arvoisuus ja lapsen etujen ensisijaisuus yhteiskunnallisessa päätöksenteossa ja vallankäytössä — ole korkeasta elintasostamme ja lapsen olosuhteisiin kohdistuvista toimenpiteistä huolimatta toteutuneet. Symposium toteaa tämän johtuvan siitä, että yhteiskunnan tämänhetkiset arvopäämäärät ovat ristiriidassa julistuksessa esitettyjen periaatteiden kanssa.

Symposium toteaa, että:

— Jokaisella lapsella on oikeus syntyä toivottuna. Tämä edellyttää

Åvikin uutisia

Kuurojenkoti Åvik valmistautuu viettämään 60-vuotisjuhlaansa ensi vuonna. Valmisteluista vastaa ensi kädessä Huoltokotisäätiön hallitus tai oikeammin hallituksen asettama rakennustoimikunta. Tarkoitus on nimittäin, että kodin 60-vuotisjuhlaa voitaisiin viettää uudessa keskusrakennuksessa. Alustavat suunnitelmat rakennuksen huonetiloista ja käyttötarkoituksesta ovatkin jo valmiit, ilmeisesti ensimmäiset luonnospiirustuksetkin. Suunnitelmien mukaan keskusrakennukseen tulee mm. ruokailusali, laajennettu keittiö, juhlasali, kellarikerrokseen mm. uima-allas kuntoliikuntatiloineen.

Tärkeintä ei tietysti ole 60-vuotisjuhlan viettäminen tässä suunnitellussa uudessa rakennuksessa vaan sen saaminen kodin käyttöön. Nykyinen päärakennus ei enää pysty palvelemaan kotia niin tehokkaasti kuin laajennettu koti vaatii — rakennus on pikemminkin esteenä kodin toiminnalle. Valitettavaa, sillä vanha rakennus on kaikille kuuroille tuttu ja tavallaan kodin symboli. Mikäli rahaa olisi riittämiin, aivan yllinkyllin, niin voisi ajatella päärakennuksen varovaista purkamista ja uudelleen rakentamista toiseen paikkaan Åvikiin tai mikseipä Kuurojen museoksi.

Rahaa ei ole yllinkyllin, päinvastoin siitä on todellinen puute, sillä raha-automaattiyhdistykseltä on saatu uuden keskusrakennuksen rahoitusta varten vain murto-osa tarvittavasta. Rakennustoimikunnalla on siis vaikea tehtävä ratkottavanaan ja kodin hallituksen puheenjohtaja Runo Savisaari ja sihteeri Antti Räsänen saanevat varmasti tehdä monta kumarrusmatkaa pankkeihin, ennenkuin rahoituspuoli on järjestyksessä. Jos nimittäin kaikesta huolimatta edes järjestyy.

Kuurojenkoti Åvikin pitkäaikaisen toiminnan aikana ovat kuurot aina tukeneet kotia. Vuosikymmeniä koottiin varoja kodin ylläpitoon, yksityiset kuurot lähettivät rahaa ja kuurojenyhdistykset järjestivät tilaisuuksia, juhlia tai arpajaisia kodin hyväksi. Viitisen vuotta sitten järjestettiin koko maata käsittävä keräyskampanja, joka tuotti hyvän tuloksen. Tätä keräystoimintaa on senjälkeen jatkanut Åvikin Kannatusyhdistys julkaisemalla Åvikin perhelehteä »Kädestä käteen», jonka tilausmaksut ja yhdistyksen jäsenmaksut ovat kertyneet Åvikin hyväksi. Lehden tilaushinta on 5 markkaa ja yhdistyksen jäsenmaksu yksityisiltä vähintään 5 markkaa ja yhteisöiltä 100 markkaa. Edellämainitut jäsenmaksut ovat alarajoja, ylärajaa ei ole määrätty, jokainen siis voi maksaa itselleen sopivansuuruisen jäsenmaksun. Jokainen niin kuuro kuin kuulevakin voi liittyä Åvikin Kannatusyhdistyksen jäseneksi maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen postisiirtotilille n:o 12420. Samalla tapaa voi myös tilata Kädestä käteen -lehden.

Jotkut ovat ihmetelleet lehden nimeä, parempikin tietysti voisi olla, mutta »kädestä käteen» on tavallaan kodin symboli, kodissa on huollettavana toistakymmentä kuurosokeaa, joiden ainoa viestintämahdollisuus on viittomakieli, siis sananmukaisesti kädestä käteen.

Kuurojen Huoltokotisäätiö ja Kannatusyhdistys osallistuvat myös Hämeenlinnassa toimivan Työkeskus Sampolan ylläpitoon huolehtien työtilojen vuokranmaksusta ja osittain tarvike- ja raaka-aineostoista.

Kannatusyhdistyksen vuosikokouksessa 25.4. Hämeenlinnassa valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Runo Savisaari, johtokuntaan varapuheenjohtajana Antti Räsänen, sihteerinä Jarmo Narmala, rahastonhoitajana Rea Stadius ja salkuttomana Lauri Paunu.

Huoltokotisäätiön vuosikokouksessa 20.3. Åvikissa valittiin säätiön hallitukseen puheenjohtajana Runo Savisaari, sihteerinä Antti Räsänen, jäseninä Lauri Paunu, Veikko Ryyttäri, Rea Stadius, Jaakko Väisälä ja Jarmo Narmala.

---

tehostettua ehkäisyneuvontaa sekä abortinsaannin helpottamista.

— Ahdas ja muodollinen perhekäsitys eriarvoistaa lapsia ja rajoittaa heidän mahdollisuuksiaan riittävän laajoihin ja monipuolisiin ihmissuhteisiin. Perhekäsitteeseen tulee liittää vastaisuudessa sekä epätäydelliset perheet että muilla kuin biologisilla perusteilla muodostuneet pienryhmät.

— Yhteiskunnan aineellisia voimavaroja on käytettävä siten, että lapsen toimeentuloon, asumiseen, hoitoon, kasvatukseen ja yleensä virikeympäristöön liittyvät tarpeet tulisivat tasa-arvoisesti tyydytetyiksi.

— Lapsella on oikeus seksuaaliseen käyttäytymiseen.

— Lapsella on oikeus todellisuuspohjaiseen ja monipuoliseen tietoon yhteiskunnan toiminnoista.

— Lasten kasvuolosuhteille ominainen alistava, omistava ja yhdenmukaistava asenne ja lapsiin kohdistuvan fyysisen ja psyykkisen väkivallan hyväksyminen ja käyttö on poistettava.

Mannerheimin Lastensuojeluliitto
Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta

TERVETULOA PERINTEELLISILLE ÅVIKIN PÄIVILLE 5.7. 1970

Ohjelma:

Klo 10 jumalanpalvelus Hyvinkään kirkossa

Klo 13 kesäjuhla Åvikissa

Hyvä kenttäravintola. Eri paikkakuntien ryhmät kamppailevat paremmuudesta köydenvedossa. Kodin hallituksen jäsenten keskinäiset välienselvitykset pussitaistelussa. Kodin »mummot ja papat» kilpailevat kumpi puoli on tiedoissa mahtavampi. Puheita ja hupailuja.

ÅVIKISSA TAVATAAN

ÅVIKIN KIRJEENSULKIJAMERKKIÄ

tilattavissa Åvikin Kannatusyhdistykseltä, os: Lokero 62 Hämeenlinna. Hinta 6:— arkilta. Lähetys postiennakolla.

75 VUOTTA

Maria Laukkanen kesäkuun 16 päivänä Helsingissä.

70 VUOTTA

Elsa Maria Hyttinen, o.s. Åkerlund, heinäkuun 1 päivänä Lahdessa.

60 VUOTTA

Iivari Matikainen kesäkuun 26 päivänä Lohikoskella.

50 VUOTTA

Helvi Tuomaala heinäkuun 7 päivänä Haapajärvellä.

Maailmalta

Tshekkoslovakia

Tshekkiläinen kuurojen Elan, joka aikaisemmin on julkaissut kirjoituksia ja uutisia kuuroista maailman joka puolelta on viime aikoina muuttanut systeemiään. Vain erittäin harvoin on lehdessä enää esillä tapahtumia, jotka ovat sattuneet lännessä. Toiminta on keskitetty kansandemokratioihin.

Etiopia

Deutsche Gehörlosen Zeitung on osoittanut suurta huomiota Kerenin kuurojenkoulun vihkimistilaisuuteen. Valokuvan lisäksi on lehdessä tarkka selostus mainitusta tilaisuudesta sekä hankkeen rahoituksesta.

Kiina

Eräässä Pekingin lehdessä on jälleen ollut kertomus kuurouden ihmeparannuskeinosta, jota ilmavoimien lääkäri Kuang Ming Jin Pao on menestyksellä käyttänyt. Koko hoito perustuu siihen, että potilaan niskaan pistetään määrättyyn paikkaan pitkällä neulalla. Keksintönsä mainittu tohtori sanoo löytäneensä luettuaan puheenjohtaja Maon kirjoituksia.

80 VUOTTA

Maria Lassila, o.s. Mähönen, heinäkuun 7 päivänä Riihimäellä.

YRJÖ AHOLA 75 VUOTIAS

Kesäkuun 3 päivänä täyttää 75 vuotta diakoni Yrjö Ahola Porissa. Hän on toiminut Porin seurakunnassa kirkon vahtimestarina ollen nykyään eläkkeellä.

Porin Kuurojen Yhdistyksen toimintaan hän tuli mukaan v. 1930, jolloin yhdistykselle alettiin rakentaa omaa taloa. Yhdistyksen johtokunnassa hän on ollut vuodesta 1940 alkaen. Tarmolla ja antaumuksella hän on ollut mukana yhdistyksen toiminnassa ja varsinkin toimitalon hoidossa hänen taitojaan on aina tarvittu. Hän on myös Porin Kuurojen Auttajayhdistyksen perustajajäsen — sittemmin Kuurojen Ystävät yhdistys, toimien yhdistyksen johtokunnassa sen lopettamiseen saakka. Herra Aholalle on ansiokkaasta toiminnastaan kuurojen hyväksi myönnetty Suomen Kuurojen liiton pronssinen ansiomitali ja hänet on kutsuttu Porin Kuurojen yhdistyksen kunniajäseneksi.

Onnitteluihin Yrjö Aholalle hänen merkkipäivänään yhtyy myös Porin Kuurojen Yhdistys.

ANNA AHOLA 70 VUOTIAS

Kesäkuun 27 päivänä täyttää 70 vuotta rouva Anna Ahola Porissa. Hän on monella tavoin tukenut yhdistyksen toimintaa ollen yhdistyksen rahastonhoitajana vuosina 1953—68. Myös Kuurojen Ystävät-yhdistyksen johtokunnassa hän oli mukana.

Porin Kuurojen Yhdistys onnittelee Anna Aholaa hänen merkkipäivänään.

YLI RAJAN

MARY SIROLA

Maaliskuun 27 päivänä kuoli Jyväskylässä opettaja Mary Sirola. Hän aloitti voimistelunopettajana Jyväskylän Kuurojenkoulussa v. 1928 ja jatkoi sitten luokkaopettajana vuoteen 1968. Työssään hän oli tavattoman tunnollinen, ahkera, avulias ja taitava. Hän ei koskaan laskenut vaivojansa, aikaansa eikä varojansa toisten hyväksi. Myöskin Kerenin lähetystyö oli hänen sydäntään erittäin lähellä.

Hänelle varmaan kerran kuuluvat nuo Raamatun sanat: »Sinä hyvä ja uskollinen palvelija, mene Herrasi iloon.»

XI Pohjoismainen kuurojen kongressi Örebrossa 10–14. 8. 1970

Ohjelma

9.8. Sunnuntai

13—19 Osanottajien ilmoittautuminen. Pohjoismaisen yhteistyötoimikunnan kokous.

10.8. Maanantai

8—17,30 Osanottajien ilmoittautuminen
9.30 Kongressin avajaiset. Avajaisesitelmä, Ruotsin sosiaaliministeri Sven Aspling: Kuuron sosiaalinen asema nykypäivän yhteiskunnassa.
15 Jumalanpalvelus.
Illalla Illalliset kutsuvieraille.
22—02 Yökerho Club 700. Illanistujaiset, kahvia, olutta, makkaraa, tanssia jne.

11.8. Tiistai

9—12 Yleisistunto ja esitelmä, konttoripäällikkö Albert Bergh, Ruotsi: Työmarkkinain vaatimukset ja kuuron tarve saada teoreettista ja ammattimaista koulutusta. Keskustelupuheenvuorot: konsulentti Annelise Harboe, Tanska, konsulentti Konrad Rendedal, Norja ja pankkivirkailija Liisa Kauppinen, Suomi.
Ryhmäkeskustelut: 1. Mahdollisuudet ja edellytykset integraatioon ammattikoulutuksessa. 2. Koulinta uusiin ammatteihin ja jatkokoulutus. 3. Apukeinot (tulkit, tekniliset apuvälineet ym.).
13.30—17 Yleisistunto ja ryhmien raportit. Keskustelua.
19.30 Tanssi ilmaisukeinona. Lilavati Devi esittää intialaistansseja ja intendentti Bengt Häger kertoo. Esityksen jälkeen tanssia Club 700:ssa.

12.8. Keskiviikko

9— Koko päivän kestävä bussiretki.
21—02 Yötempaus Club 700:ssa.

13.8. Torstai

9—12 Yleisistunto ja esitelmä, toimittaja Torbjörn Sander, Norja: Kuurojen järjestöjen kulttuuritoiminta. Keskustelupuheenvuorot: suunnittelija Ole Munk Plum, Tanska, piirtäjä Soile Hämäläinen, Suomi ja puheenjohtaja Harry Fredriksson, Ruotsi.
Ryhmäkeskustelut: 1. Kurssitoiminta, 2. Vapaa-ajantoiminta, 3. Kirjallisuus, kurssiaineisto, kuurojen lehdistö.
13.30—17 Yleisistunto ja ryhmien raportit. Keskustelua.
19.30 Viihdeilta Medborgarhusetissa, pääsymaksu 21 markkaa. Viihdeohjelmaa ja tanssia.

14.8. Perjantai

9—12 Yleisistunto ja esitelmä, konsulentti Bengt Pålsson, Ruotsi: Visuaalinen teatteri kuuroille, pantomiimi viittoimin. ABF:n ja SDR:n amatööriteatterien esityksiä. Keskustelua.
13.30—17 Yleisistunto, yhteenveto kongressiviikosta. Keskustelua.
19.30 Päättäjäisillalliset Medborghusetissa. Kongressin osanottajat ja heidän perheenjäsenensä ovat kutsuvieraina.
Kongressin osanottajien perheenjäsenille on kongressiviikon aikana omaa ohjelmaa. Tilaisuus majoittumiseen Campingleirillä.

Osanottomaksu kongressin osanottajilta ja perheenjäseniltä on 85 markkaa hengeltä. Osanotto- sekä muut maksut on suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä Suomen Kuurojen Liiton postisiirtotilille n:o 6825, os. Etuniementie 11, Frisans.

Ilmoittautuminen kongressiin ja eri tilaisuuksiin sekä hotellivaraukset on tehtävä tässä numerossa olevilla kaavakkeilla, jotka on postitettava os.: Suomen Kuurojen Liitto, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17, kesäkuun 20 päivään mennessä (kaavakkeiden on oltava osoitepaikassa viimeistään 22.6.).

SEURAMATKA RUOTSIIN

Helsingin Kuurojen Yhdistys järjestää seuramatkan Ruotsiin päämääränä Örebro ja Pohjoismainen kuurojen kongressi 10—14.8. Matkaan voivat osallistua kaikki halukkaat kuurot kautta maan.

Matkaohjelma:

7.8. Klo 17 lähtö Vaasasta Polaris Express-lautalla. Klo 01 saapuminen Sundsvalliin, yöpyminen lautalla.

8.8. Ajo tilausbussilla Leksandiin. Tutustuminen nähtävyyksiin. Yöpyminen Ruotsin Kuurojen liiton loma- ja kurssikeskuksessa Carlborgsons Gårdissa.

9.8. Ajo Örebrohon. Nähtävyyksiä.

9—15.8. Pohjoismainen kongressi.

Majoitus ja ohjelma: katso Suomen Kuurojen liiton ilmoitusta lehdessämme. Kongressimaksut maksetaan liitolle.

15.8. Ajo Tukholmaan tilausbussilla. Klo 20,30 lähtö lautalla turistiluokassa Turkuun.

16.8. Saapuminen Turkuun n. klo 8. Ajo bussilla Turun satamasta Helsinkiin. Osanottaja, joka ei ole mukana tällä matkaosuudella voi saada matkalipun hinnasta palautusta mikäli ilmoittaa asiasta ennakolta.

Matkan hinta on n. 180 markkaa sisältyen siihen edellämainitut lauttamatkat, yöpyminen lautalla menomatkalla, matkustajavero, bussikuljetukset Ruotsissa ja välillä Turku—Helsinki. Lisäksi jokainen maksaa itse seuraavat kulut:

— matka kotipaikkakunnalta Vaasaan,
— kiertoajelut ja käynnit nähtävyyksissä matkan varrella,
— ruokailu ja kahvit huviajelujen yhteydessä,
— yöpyminen ja ruokailu Leksandissa.

Matkan johtajana ja tulkkina on neiti Rea Stadius, jolta saa tarvittaessa tarkempia tietoja. Ilmoittautumiset on lähetettävä heinäkuun 1 p:än mennessä os.: Rea Stadius, Helsingin Kuurojen Yhdistys, Liisankatu 27 A 8, Helsinki 17. Ilmoittautumisen yhteydessä on suoritettava osanottomaksuna 50,— joka

Jatkuu sivulla 9

Tekstatkaa tai kirjoittakaa koneella

Kaavake I

OSANOTTOILMOITUS

Lähetettävä viimeistään 20.6. 1970 osoitteella:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10,
Helsinki 17

Kaavakkeen on oltava perillä osoitepaikassa viimeistään 22.6.

POHJOISMAINEN KUUROJEN KONGRESSI
Örebro 10—14 elokuuta 1970

Herra ☐ Rouva ☐ Neiti ☐ Etunimi Sukunimi

Arvonimi tai ammatti Kuuro ☐ Kuuleva ☐
Ikä v.

Osoite Maa

Yhdistyksen jäsen Toimi yhdistyksessä

Perheenjäsen mukana:

Sitova osanottoilmoitus		Henkil. määrä	Yhteensä mk
Osanottomaksu	mk 85,—		
Perheenjäsenen maksu	mk 85,—		
Viihdytysilta 13.8.	mk 22,—		
Juhlaillallinen 14.8.	mk		
Retki 12.8.	mk 17,—		

Olen / 1970 maksanut mk ..... Suomen Kuurojen Liiton postisiirtotilille n:o 6825/Laamanen, Etuniementie 15, Friisilä

Postiosoite 1.7.—5.8. 1970 aikana:

Päiväys

Allekirjoitus

Tekstatkaa tai kirjoittakaa koneella

Kaavake II

MAJOITUSTILAUS

Lähetettävä viimeistään 20.6. 1970 osoitteella:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10,
Helsinki 17

Kaavakkeen on oltava perillä 22.6.

Maksu suoritetaan suoraan hotelliin

Tilaus on sitova jos peruutus/muutos tapahtuu viimeistään 2 viikkoa ennen tuloa

Hotellihintaan ei sisälly palvelurahoja tai aterioita

POHJOISMAINEN KUUROJEN KONGRESSI
Örebro 10—14 elokuuta 1970

Herra ☐ Rouva ☐ Neiti ☐ Etunimi Sukunimi

Arvonimi

Osoite Maa

Olkaa hyvä varatkaa Örebrossa ..... henk. ..... yötä
Ensimmäisen luokan hotelli (kylpyhuone)

☐ yhden h. huone R.Kr. 45,— — 65,— per yö (mk 37—54)
☐ kahden h. huone R.Kr. 70,— — 100,— » » (mk 57—82)

2—3 lk hotelli (osuus kylpyh. tai suihku)

☐ yhden h. huone R.Kr. 30,— — 45,— per yö (mk 25—37)
☐ kahden h. huone R.Kr. 50,— — 70,— » » (mk 41—57)

Ryhmämajoitus

☐ R.Kr. 10,— — 12,— per henkilö ja yö (vuodevaatteet) (mk 8—10)

Saapuu Örebrohon / 1970
Lähtee Örebrosta / 1970

Järjestää itse majoituksensa ☐ Camping ☐

Postiosoite 1.7.—5.8. 1970 aikana:

Päiväys

Allekirjoitus

Oy Surdus Ab:n tilinpäätös 31. 12. 1969

Tulostase

Kulut

Varsinaiset kulut		
Palkat		186.803,87
Sosiaaliturvamaksut		12.932,45
Eläke		1.770,—
Vuokrat		10.475,—
Verot		570,39
Korot		5.389,16
Poistot		9.755,74
Luottotappiot		367,—
Muut varsinaiset kulut		36.666,56
Voitto		7.913,09
	mk	272.643,26

Tuotot

Varsinaiset tuotot		
Tuotot liikkeen harjoittamisesta		269.832,10
Korkotuotto		69,—
Veropalautus		847,60
Vakuutuskorvaukset		1.894,56
	mk	272.643,26

Liikevaihto mk 368.846,59.

Omaisuustase

Vastaavaa:

Varsinainen omaisuus			
Rahoitusomaisuus			38.392,24
Vaihto-omaisuus			28.342,—
Käyttöomaisuus			
aineellinen:			
Kalusto 1.1.69	19.682,70		
Lisäys	1.773,04	21.455,74	
Koneet 1.1.69		54.819,—	
Kirjasimet	2.009,—		
Lisäys	736,—	2.745,—	
		79.019,74	
Poisto 12,5 %		9.755,74	69.264,—
aineeton:			
Puhelinosakkeet			770,—
Ylimääräinen omaisuus			
Arvopaperit			3.400,—
Tappio			
Edellisiltä vuosilta		43.832,96	
Tilikauden voitto		7.913,09	35.919,87
		mk	176.088,11

Vastattavaa:

Vieras pääoma			
Lyhytaikainen		37.076,37	
Pitkäaikainen		32.020,48	
Siirtyvät erät		14.549,50	83.646,35
Oma pääoma			
Osakepääoma			
osakkailla	47.170,—		
lisäys	25.550,—	72.720,—	
lunastettu		547,50	
osakepääoma		73.267,50	
Vararahasto		17.600,—	
Oppilasavustusrahasto		1.574,26	92.441,76
		mk	176.088,11

SEURAMATKA ...

Jatkoa sivulta 6

huomioidaan etumaksuna matkan hinnasta. Matkatoimisto pidättää oikeuden muuttaa hintoja, mikäli niissä tapahtuu muutoksia.

HUOM! Ilmoittautuminen kongressiin sekä kongressin yhteydessä järjestettäviin illanviettoihin, retkiin samoin kuin majoitusvaraus on tehtävä Kuurojen Liiton kautta tässä numerossa olevalla kaavakkeella. Kaikki kongressimaksut suoritetaan niinikään Kuurojen Liitolle.

JOKO HÖLKKÄÄT KOLMASTI VIIKOSSA?

Eikö ole aikaa? Eikö ole sopivaa hölkkäreittiä? Eikö kehtaa lähteä hölköttelemään, jos vaikka naapurit nauraisivat?

Kunto rapisee, kilot karttuvat. Tee nyt päätöksesi, tarkista päiväjärjestystä, niin että löydät hölkkään 15 minuuttia aikaa. Etsi naapuritoverisi tai useampia — joukossa ei kainostuta. Pieni hölkkäryhmä on siitäkin mainio, että tulee paremmin lähdettyä liikkeelle sovittuun aikaan, kun tietää toisten odottavan.

Ruotsalainen urheilulääkäri prof. Åstrand kertoi tämän kirjoittajalle Prahan ravitsemuskongressissa, että Ruotsissa on hölkkä nopeasti yleistynyt eikä kukaan enää häpeile juoksennella kaduilla ja teillä verryttelypuvussa. Samaan suuntaan on kehitys Suomessakin menossa. Varsinkin maaseudulla näkee monin paikoin hölkkääjiä. Melkein aina he ovat yksinään. Urheilu- ym. seurojen piirissä olisi järjestettävä ryhmiä yhteistä hölkkää varten.

TEE-lehti

MIETTEITÄ JA MIELIPITEITÄ

MENNEEN

talven lumia, moni ajattelee tästä asiasta. Konsulit valvokoon, että ei toistuisi mikä alla olevassa jutussa kerrotaan rahankeräyksestä.

Aatu on itsekin kuuro. Jaha siis oman pesän likaaja kun toitottaa maailmalle asioita ja lisäksi Aatamin aikaisia. Olkoon niinkin. Mutta pesän pöyhimisestä on usein se hyöty että tuuletus on tehokkaampi.

Tässä menneenä kesänä Aatukin kävi kuurojen seurakuntakursseilla Yli-Torniolla. Pikkukaupungin linja-autoasemalta nousi autoon, jossa Aatu oli, kaksi tähän »korkeasti arvostettuun kuuromykkäkastiin» kuuluvaa vanhemman puoleista miestä. Kaverukset hinasivat itsensä auton takaosassa olevaan koppiin. Hetkeä myöhemmin Aatu meni perässä, antoi kavereille tassua ja siitä juttu lähti. Ilmeni että kaikilla on sama matka. Päämääränä Yli-Tornio. Jutut ei oikein ottanut luistaakseen, kun Aatu on sellainen yksitotinen mies ja naamaltaan rumanpuoleinen.

Matka on aina rasittava. Siihen ja ajan tappamiseen suomalaisilla on tehokas lääke: eväät. Kaverit kaivoivat siis esille ensiluokan eväät. Oli rukihista leipää (sehän voimaa antaa). Leivän päällä pala sitä paljon puhuttua ja parjattua voivuorta ja sen päällä vielä kimpale possun pintaa. Palan painikkeeksi he kaivoivat sellaiset pienet 1/3 l. pullot joiden etiketeissä luki: Olvi. Pul, pul, sanoi pullon sisällys, kun kaverit kaatoivat sen kurkkuunsa. Aatu kuuli viereltään seireenin laulua. Kohotettuaan katseensa hän näki tarjottimella virvokejuomapulloja ja niitten yläpuolella hymyilevän suun ja kaksi kirkasta silmää, joissa oli vetoava katse. Siis matkan suojeluenkeli: autoemäntä. Aatu ei voinut vastustaa vetoavaa katsetta, vaan kaivoi laihasta pussistaan markat ja niin pullo vaihtoi omistajaa. Pullon tyhjentäessään hän toisella korvalla kuunteli kavereitten juttua. Siinä tuli kavereilla puhe kurssimaksuista. Ainakin toinen kaveri puhui näin: MINULLA EI OLE RAHAA MAKSAA SITÄ!

Mukavat kurssit ne oli. Oli paljon nähtävää ja kuultavaa. Aatu lähti kursseilta pois vuorokautta aikaisemmin kuin toiset työhuolien ajamana, joten hän ei ollut näkemässä loppunäytöstä. Miellyttävät muistot himmenivät kun muutama päivä kurssien loputtua hän luki Kotimaa-lehdestä jutun kuurojen seurakuntakursseista. Uutisessa em. lehdessä mainittiin kursseilla toimitetusta rahankeräyksestä kahdelle rahansa kadottaneelle henkilölle. Keräyksen tuotto hänen muistinsa mukaan oli yli 200:—, siis pitkä penni huomioon ottaen monen varattomuuden. Autossa näkemänsä ja kuulemansa perusteella Aatulla on täysi syy epäillä, että kerätyt rahat menivät ennestään olevan tyhjätaskun pussiin tai »ammattiruikuttajan» kouraan.

Dixi (et salvavi animam meam). (= Olen puhunut ja sanottavani sanonut niinkuin omatuntoni vaatii.)

Aatu.

VAIKUTELMIA

Jäi vielä taskun pohjalle joitakin mietteitä joita osallistuminen liiton kokoukseen herätti. Muun muassahan siellä keskusteltiin siitä miten monet ammattikoulun käyneet eivät onnistu saamaan koulutustaan vastaavaa työpaikkaa. Todettiin että asiaa olisi yritettävä jotenkin auttaa mutta todettiin myös ettei se suinkaan ole vain kuurojen ongelma. Samanlaiseen tilanteeseen joutuu nykyään hyvin moni muukin.

Joustavuutta täytyy pakostakin olla, täytyy vaihtaa alaa, ruveta tilaisuuden saadessaan tekemään sellaista, joka ehkä on työn laadussa lähellä saatua koulutusta tai sitten yrittää jotakin aivan muuta. Silloin voi tuntua että ammattikouluaika meni hukkaan. Silti ei kannata ruveta onnettomaksi ja tyytymättömäksi siihen työhön mitä saa ja tekee, voihan sattua että se onkin ajan mittaan hyvää työtä. Jos haluaa siinä sivussa kuitenkin yhä etsiä omaa koulutustaan vastaavaa paikkaa olisi tämä väliaikainenkin työ hoidettava kunnollisesti ja tuskittelematta. Työnantajalta kysytään kuitenkin melko varmasti suosituksia, kysytään työntekijän suhtautumista tehtäviinsä. Jos suhtaudutaan välinpitämättömästi ja haluttomasti väliaikaiseen hommaan, miten uusi työnantaja voi luottaa siihen että hänen antamansa tehtävät hoidetaan kunnollisesti? Niin kauan kuin kilpailu työpaikoista on kova on kuurollekin ja varsinkin hänelle hyvin tehty työ paras suositus, vaikka itse pitäisikin sitä väliaikaisena. Vanha sananlasku »Ei työ miestä pahenna ellei mies työtä» pitää paikkansa yhä.

Myös silloin varmaan tuntuu että ammattikoulutus on mennyt hukkaan kun opittu ammatti ei miellytäkään. Tai maailma muuttuu siltä kohdin niin ettei sellaista työtä tarvitakaan, on uusia menetelmiä ja koneita. Kova paikkahan se on. Nuoren sitä kuitenkin on turha jäädä miettimään — ammatin vaihtaminen ja uudelleenkoulutus on monella alalla tapahtuvan nopean teknillisen kehityksen takia niin tavallista että kyllä siihen sumppuun joutuu jokunen kuurokin sekaan, ei siinä auta voivotella. Jos meille sanotaan että »sinun ammattisi meni hukkaan» kannattaako siitä välittää tai loukkaantua. Itse tiedämme minkä takia asiat niin ovat, että teemme toista työtä kuin mihin saimme koulutuksen, eihän se toisten elämää koske. Selitämme jos itse haluamme selittää. Yleensä pitäisi kyllä ihmisten olla sen verran ymmärtäväisiä toista kohtaan ettei sillä tavalla mennä sanomaan vaan tiedustellaan vain viihtymistä uudella alalla jos jotakin halutaan sanoa.

Tulee ajatelleeksi: tokko ammattikouluaika koskaan oikeastaan on hukkaan mennyttä siltä joka sieltä onnistuu paperit käteensä saamaan. Todistus on aina todistus siitä että on yrittänyt. Vaikka ei saisikaan koulutustaan vastaavaa työtä eiköhän koulu- tai kurssitodistus ole suositus: monesti työnantaja ehkä epäröi kuuron työnhakijan kohdalla siitä syystä ettei tiedä miten tämä mahtaa olla neuvottavissa ja sopeutettavissa erilaisten säännösten noudattamiseen. Todistus ehkä voi osoittaa että oppimis- ja kehityskykyä on — että asian-

omainen on saanut tietoutta yleisistä säännöksistä, ettei hän ole aivan »vihreä».

Tämä nyt on varmaan sellaista tätimäistä puhetta jolle moni nuori voimansa tunnossa nostaa nenäänsä ja ilmoittaa että: »Kyllä tietää».

Usein kuitenkin on paras jättää liian kiireesti sanomatta »kyllä tietää» ja kuunnella varsinkin uudessa työpaikassa aina loppuun asti vaikka kuinka tietäisi. Ei kannata lähteä soitellen sotaan ja luulla koulusta tai kurssilta päästyään ja ensimmäisen työpaikan saatuaan olevansa valmis tekijämies tai -nainen ja ruveta myös heti vaatimaan parempaa palkkaa koska on koulun tai kurssin käynyt. Tiedämmehän että jokaisessa paikassa työt tehdään työnantajan tai pomon ohjeiden mukaan vaikka koulussa olisimmekin oppineet tekemään erilaisella tavalla. Siinä ei passaa ruveta pullikoimaan etten minä noin osaa, koulussa tehtiin näin. Pidetään suu supussa ja opetellaan työpaikan tavat, ellei erikoisesti anneta lupaa tehdä niinkuin osaa. Kai sitä voi kertoa että tällä tavalla ei koulussa opetettu, olkaa ystävällinen ja neuvokaa tarkemmin. Monissa tehtaissa on nykyään erikoinen työhönopastaja. Tiedämme myös että useimmiten otetaan työhön ensin koeajalle. Sen kuluessa selviää, onko työnantajalla syytä uskoa että olemme hänelle sopiva työntekijä ja voimmeko työpanoksellamme vastata meille maksettavaksi tulevaa palkkaa. Tuskinpa kukaan, ainakaan yksityinen, pitää ketään hommissaan tyhjän panttina, sulasta armosta.

Purnatessamme joistakin määräyksistä voimme unohtaa että työkalut, koneet ja aineet ovat työnantajan omaisuutta, hän on niihin sijoittanut varojaan, hänellä on oikeus määrätä, miten niitä käsitellään. Tai työnjohtaja on niistä vastuussa — herra se on herrallakin. Eri ammattiliitoillahan on nykyään tarkat ja yksityiskohtaiset sopimukset maksettavista palkoista ja ensimmäinen palkka on melkein aina pohjapalkka. Kyllä se siitä nousee. Ellei nouse, voidaan kohteliaasti kysellä tai kääntyä luottamusmiehen puoleen, riitelemään ei kannata ruveta, vaikka oikeuksiaan onkin hyvä valvoa. Kun valvoo oikeuksiaan täytyy tietää myös velvollisuutensa: niistäkin on omat pykälänsä.

Joo, kyllä kaikki tietävät. Se on vain niin että asiat muuttuvat myöskin koko ajan, ei voi sanoa että »tietää, tietää» jos tietää vain sen minkä on kauan sitten oppinut.

Kun katselee sanomalehti-ilmoituksia erilaisista ammattikursseista joita teollisuuslaitokset järjestävät huomaa erään seikan: yleisestä ammattikoulusta päässyttä ei arvosteta vielä todelliseksi tekijämieheksi — sellainen on vasta työkokemusta saanut ja jatkokoulutusta hankkinut. Ja yleensä tuntuu siltä että mitä taitavampi ihminen on, sitä nöyrempi hän on työnsä edessä: joustava ja valmis oppimaan uutta. Yksitoikkoinen sarjatyö, jota niin monet meistä joutuvat tekemään ei sitä paljon vaadi eikä anna samaa kuin ammattityö — lohdutamme itseämme sillä että elämässä on sentään paljon muutakin kuin leivän ja auton eteen raataminen. Eikös niin?

Kaisa Koo

KIRJEENVAIHTAJILTA

TOIMINTAA JYVÄSKYLÄSSÄ

Yhdistysten, urheiluseurojen, nuortenkerhojen jne. toiminta on paljolti jäsenten viihdyttämistä ja virkistämistä, kuten oikein onkin. Mitä vireämpää ja rikkaampaa tällainen toiminta paikkakunnalla on, sitä tyytyväisempiä jäsenet ovat. Mahdollisuuksien mukaan toimintaan koetetaan sovittaa myös opettavaista ohjelmaa. Eräs keino koettaa avartaa »maailmankuvaa» ja lisätä yhteiskuntatietoutta on pyytää paikkakunnan eri virastojen virkailijoita luennoimaan alastaan. Aloitimme postista. Postivirkailija, rouva Eila Tuomainen tuli yhdistyksen kerhoiltaan mukanaan runsaasti erilaisia lomakkeita. Saimme opetella niiden täyttämistä: pakettikortti (helpoin), postiosoitus, postisiirto, valtakirjat jne. Hän myös kertoi postin toiminnasta. Diakonissa Ihalainen tulkitsi. Kaikkia ei saatu läpi yhdessä illassa, joten viikon päästä jatkettiin. Opettaja Maria Remes oli tällä kertaa tulkkina. Lomakkeissa on usein outoja sanoja, joten on hyvä, jos panemme mallikappaleet talteen.

Muutamat kaitafilmauksesta kiinnostuneet yhdistyksemme jäsenet kävivät syksyn ja kevään kuluessa maanantai-iltaisin Jyvälän kansalaisopistossa kaitafilmauksen alkeiskurssilla kuulevien parissa. Kurssien opettaja ja oppilaat suhtautuivat erittäin myötämielisesti kuurojen ryhmään ja heidän tulkkiinsa. Tulkki eli diakonissa Ihalainen ehkä itsekin hyötyi kurssista, koska kaitafilmaus on hänelläkin melko »lähellä sydäntä». Kun hänelle sattui este, toimi tulkkina Pasi Niemelän äiti, rouva Taimi Niemelä. Työväen- ja kansalaisopistojen ohjelmasta löytyy aina jokaiselle jotakin — kun meillä vain olisi antaa pätevä tulkki kaikille halukkaille.

S. H.

Kaitafilmauskurssin osanottajia, vas. Jorma Ratavaara, Arvo Hämäläinen ja Eeva Ratavaara, selin tulkki Aune Ihalainen. — Valok. Pasi Niemelä.

25-v. syntymäpäiviään vietti Savonlinnan Kuurot r.y. huhtikuun 25 päivänä Säämingin seurakuntatalolla. Juhlat oli koonnut väkeä myös naapuriyhdistyksistä, joka täällä on harvinaista.

Puheenjohtaja E. Korhosen lausuttua tervehdyssanat oli vuorossa kuoron esiintyminen. Rouva K. Pitkäsen johdolla kuoro esitti runon »Isänmaan kasvot».

Juhlapuheen piti toiminnanjohtaja Väisälä. Puheessaan hän korosti kuurojenyhdistysten ensiarvoisen suurta merkitystä kuurojen valistustason laajentajana ja ennenkaikkea mielenterveyden kohentajana ja säilyttäjänä hajallaan asuvien yksinäisten kuurojen keskuudessa.

Historiikin esitti rouva K. Muhonen.

Rouva K. Pitkäsen esitettyä kirjoittamansa runon »Hiljaisuuden lapset» oli vuorossa tervehdykset. Liiton tervehdyksen esitti Väisälä ja samalla hän luovutti liiton lahjana shekin. Liiton myöntämä pronssinen ansiomitali luovutettiin rouva Kaarina Muhoselle, joka oli toiminut johtokunnassa yhtä mittaa yhdistyksen perustamisesta alkaen, suurimman osan ajasta vastuullisena rahastonhoitajana. Ruusuilla kukitettiin suuriarvoisesta työstään yhdistyksen piirissä: Katri Pitkänen, Lyyli Makkonen, Paula Lehtinen, Hellen Iivonen ja Antti Jäkälä.

Säämingin seurakunnan tervehdyksen esitti rovasti M. Halmesmaa ja Savonlinnan kaupunkiseurakunnan tervehdyksen seurakuntasisar Helena Koukari ja rovasti K. Korhonen. Molempien seurakuntien puolesta luovutettiin yhdistykselle lahjashekit. Onnitteluja esittivät monet yhdistykset edustajiensa välityksellä tai sähkein.

Juhla päättyi yhteisesti laulettuun Maamme lauluun. Seuraavana päivänä oli samassa paikassa lähetyspäivät. Lähetyspäivillä esiintyivät puhujina mm. Väisälä ja rva K. Pitkänen. Kahvitarjoilun yhteydessä kerättiin vapaaehtoinen maksu lähetystyölle ja samalla arvottiin kaunis esiliina. Savonlinnan Kuurot r.y:n puolesta esitän kiitokset kaikille puhujille ja teille jotka sähkein tai muulla tavoin muistitte yhdistyksemme merkkipäivää. Kiitos!

Y. Silventoinen.

Viittomakuoro esiintyy kuuleville tarkoitetussa juhlassa Kotkassa.

KOTKASSAKIN TOIMITAAN

Kotkan kuurot järjestivät 3.5. seurakunta-illan Kotkan Seurakuntakeskuksessa. Juhlan tarkoituksena oli välittää kuuleville tietoja kuuroista, heidän elämästään ja vaikeuksistaan. Kahvikolehdilla ja herkkukori-arvoilla kerättiin rahaa kuurojen opintokerhotyön tukemiseksi. Juhlan järjestelyihin osallistuivat Kotkan seurakunta (kuurojen piiri ja sisar Leena Vitikainen) sekä Kotkan Kuurojenyhdistyksen opintokerho. Kuulevia oli saapunut ilahduttavan runsaasti seuraamaan ohjelmaa ja Kotkan seudun kuurot olivat tulleet oikein joukolla.

Yhdistyksen puheenjohtaja, rouva Ella Mattila toivotti vieraat tervetulleiksi. Hannele Virolainen ja Sinikka Saarinen lausuivat Mirjami Lähteenkorvan runon »Pieni kynttilä». Sisar Vitikainen istui etupenkissä ja lausui runon mikrofoniin samalla kun se viitottiin. Tällä tavoin runo tuli tulkituksi kuuleville ikäänkuin taustaäänenä.

Viittomakuoro esitti laulun »Oi katsoppa lintua oksalla puun». Nuorten kuulevien tyttöjen laulukuoro avusti.

Rouva Raija Nieminen kertoi puheessaan yhdistyksen opintokerhotoiminnasta. Kuurot tarvitsevat tietoja, erikoisesti voidakseen selvitä erilaisista käytännön tilanteista. Kuurot eivät voi osallistua esim. työväenopistojen kursseille, koska oppiminen tällaisilla kursseilla perustuu kuulemiseen. Kaikki kuulevat eivät halua opiskella, eivät myöskään kaikki kuurot, mutta niillä kuuroilla, jotka haluavat oppia uutta, täytyisi myös olla mahdollisuus oppia, mitä he haluavat.

Vieraaksemme oli saapunut diakonissa Eeva-Liisa Viitasaari Helsingistä. Hän kertoi välittömään tapaansa kuurojen asioista — koulutuksesta, viittomakielestä, yhdistystoiminnasta, Suomen Kuurojen Liitosta, virkistystoiminnasta jne. Kertomaansa hän havainnollisti diakuvin. Sisar Viitasaari selvitteli pontevasti myös ajankohtaista konsulenttikysymystä. Sisar Viitasaarihan on aikaisemmin itse toiminut Suomen Kuurojen Liiton konsulenttina. — Esityksensä lopuksi sisar Viitasaari haastatteli rouva Alma Santaojaa. »Alman tytär», rouva Annikki Pelmola toimii täällä Kotkassa tehokkaana epävirallisena konsulenttina ja puoliksi epävirallisena tulkkina.

Juhla päättyi pastori Börje Ritvaksen puheeseen.

Puheenjohtajamme saattoi huokaista helpotuksesta, kun ensimmäinen esittäytymisemme kuuleville oli onnellisesti ohi.

Kertyneillä varoilla kustannamme mm. yhden nuoren jäsenemme matkan Suomen Kuurojen Liiton kesäkursseille. Syksyllä jatkamme opintokerhotoimintaa. 18.10. toivomme kuurojen saapuvan kauempaakin joukolla Kotkan Seurakuntakeskukseen. Pidämme silloin esitelmätilaisuuden ja suunnittelemme jo nyt mahdollisimman monipuolista hengen ja ruumiin ravintoa vieraillemme.

Sihteeri.

MIKKELI HAASTELEE

Mikkeli on ollut hiirenhiljaa. Ei ole kuulunut puhetta, eikä pukahdusta. Ja Timi on vaiennut. Niin, olenpahan vain oleillut, kuin paraskin oloneuvos, ja sivusta seuraillut toisten yhdistysten toimia ja rientoja. Miksi? Suoranainen laiskuus on vaivannut, eikä mikään muu. On tässä tosin harmaita pilviäkin leijaillut Timin pään päällä. Uskon että niitä leijailee monen muunkin yläpuolella. Tällaisille omistan tässä pienen muistorunon:

Hymyhuulin kulje, tuli mitä tuli
Taistellessa muiltakin jo rinnan
routa suli
älä luota vieraisiin,
vaan oma itses ole.
Tahtos toimes teroita,
ja oma polkus kule.

Kyllä täällä Mikkelissä on hissun kissun toimittu. On pidetty pienempiä huvitilaisuuksia, ompeluseurassa ovat monen kädet olleet ahkerina pitkin talvea. On ollut hiihtokilpailuja yms.

Huhtikuun 12 päivänä ajoimme oikein sakilla Mikkelistä rovastimme suojeluksen alaisina Savonlinnaan. Oikein pikkuautoilla sinne peräkanaa huristimme. Mitäkö siellä kävimme, kysyy ehkä lukija. Olimme kantamassa korttamme yhteiseen kekoon. Savonlinnan tuomiokirkkoon oli järjestetty kuulevien kirkkomusiikki-ilta, jonne olimme saaneet kutsun sikäläisiltä rotaryklubin naisilta. He olivat tämän tilaisuuden järjestäneet kuurojen vanhainkodin hyväksi. Sydämen jaloa tekoa, eikö niin?

Perille saavuttuamme meille tarjottiin heti tuliaiskahvit seurakuntakodissa voileipineen. Mukana oli itse ruustinnakin ystävällisine olemuksineen. Popsittuamme mahamme täyteen siirryimme tuomiokirkkoon harjoittelemaan.

Lehterillä näkyi olevan myös kuulevien kuoro harjoituksissa, joten me siirryimme sakaristoon harjoittelemaan. Alkamishetken lähestyessä alkoi sitten kansaa virrata kirkkoon. Kuoro lehterillä lauloi useita lauluja. Me kuurothan emme voineet niitä kuulla, mutta arvaan, että heidän laulunsa oli mahtavaa ja hienoa kuulla. Katsellessani lehterillä säestäjää, ja miten hän johti kuoroaan, kävi ajatuksissani ilkikurinen ajatus, että, mitähän jos minäkin omaa kuoroani johtaisin samalla tavalla, kuurot olisivat matkineet samoin, miltähän se olisi näyttänyt?

Kun rovasti Väätänen oli pitänyt puheen kuuroista ja heidän vaikeuksistaan, oli meidän kuurojen kuoron vuoro esiintyä. Kuorossamme oli 3 kuulevaa tyttöä mukana laulamassa. Esitimme laulun: Oi katsoppa lintua oksalla puun... Tämän jälkeen Timi esitti sitten Killisen »Kuuro». Luoja ties ymmärsikö yleisö siitä mitään. Sen panin merkille, että kuoro lehterillä ponnahti ylös ja päät kurkottivat pitkälle ehkä paremmin nähdäkseen, ehkä kuullakseen. No, joka tapauksessa sekin urotyö oli tehty.

Lopuksi puhui vielä rovasti Kusti Korhonen. Tämän jälkeen siirtyivät kuurot seurakuntatalolle, jossa oli taas kahvitarjoilua.

Savonlinnan kuuroja oli myös saapunut joukkoomme, joten meidän kuurojen joukko paisui entisestään. Täällä sitten kiiteltiin puolin ja toisin. Lopuksi veisattiin iltavirsi. Toivotettiinpa meidät tervetulleiksi vielä toistekin. Nyt olikin aika jo suunnata keula kohti kotia. Auto, jossa Timi oli ei mennytkään suoraan kotia kohti, vaan kaarsi Rantasalmen suuntaan, oli vietävä sinne eräs henkilö, täältä se luikahti Vuorenmaalle, piti viedä tuo Toini-mamma ukkonsa kainaloon. Täällä vielä yöllä söimme kaikki nakit pöydästä. Mitä lie mamma tuumannut. Otimmepa sitten vielä mamman ukonkin mukaan ja veimme Mikkeliin seuraavaksi päiväksi hammassedän luokse.

Timi kallisti päänsä joskus puolenyön jälkeen Pertin ja Riitan sohvalle. Vasta aamulla pääsin lähtemään kotiin. Muistona kaikesta lystistä on nyt kova nuha, henki ei kulje kuin avonaisen suun kautta. Mutta hyvä näinkin. Matka oli hauska, ja mikä hauskinta, Åvik on nyt hiukan rikkaampi, kuinka paljon, sitä en sano vaikka tiedänkin. Jätän lukijat kiemurtelemaan uteliaisuuden tuskassa. Hei sitten ja kurakelisin kevätterveisin

Timi.

Lehtiä

»Kun enemmistön keskuudessa välähtää jokin harvinainen keksintö, tieteellisen tutkimuksen tulos tai urheilualalla loistava suursaavutus, niistä mainitaan miltei kaikkien lehtien sivuilla ja toistamiseen. Vähemmistö sitä vastoin jää melkein syrjään, kun sen keskuudessa pulpahtaa joku maamme ensimmäinen kuuro kirjailija», kirjoittaa kirjailija Laina Wainola Suomen Kuvalehdelle lähettämässään kirjeessä (Suomen Kuvalehti 17/70). Kirjailija Wainola ilmaisee kirjeessään ilonsa siitä, että Suomen Kuvalehti kirjoitti numerossaan 8 »Hiljaisen tien» ilmestymisestä. — »Hiljainen tie» ei ole saanut lehdistössä ensimmäisenä syntymäkuuron kirjailijan teoksena ansaitsemaansa huomiota.

Otsikolla »Aistiviallisten auttaminen diakoniatyön uusi kenttä» julkaistussa kirjoituksessa (Helsingin Sanomat 4.4. 70) sanoo sisar Aune Ihalainen seuraavaa: »Kuurojen, sokeiden ja huonokuuloisten vaikeudet ihmisinä ovat samat kuin meidän muidenkin, mutta lisäksi heillä on omista vajavuuksistaan johtuvia vaikeuksia. Kontaktin saanti ei ole aina helppoa kaikilla aisteilla varustetulle, kaksin verroin vaikeampaa se on niille, jotka eivät tule ymmärretyiksi. Seurakunnan pitäisi etsiä ja tarjota apuaan juuri heille, joille ei yleinen apu ole riittävä tai joita se ei tavoita».

Kouvolassa on pidetty neuvottelutilaisuus kuulovammaisten lasten vanhemmille. »Kuulovammaisten lasten ongelmat kaipaavat ratkaisua», otsikoi Kouvolan Sanomat 13.3. 70. Kuulovammaisen lapsen vanhemmat joutuvat kasvatustehtävissään monien visaisten kysymysten eteen. »Tulkinta- ja kontaktivaikeudet ovat vaikeimmat», sanoo kouvolalainen rouva Lampinen kertoessaan kuulovammaisen lapsen hoitoon liittyvistä vaikeuksista. Rouva Lampisen 3-vuotias poika on melkein täysin kuuro. — Neuvottelun avulla pyrittiin kartoittamaan tilanne Pohjois-Kymenlaakson alueella, jotta voitaisiin ryhtyä suunnittelemaan asian eteenpäin viemistä.

APU-lehti kirjoitti numerossaan 2/70, ettei kuuromykkiä enää ole. »Useimmat kuurot puhuvat selkeästi ja ymmärrettävästi, jos heitä vain halutaan kuulla. Jos muistaisimme siirtyä puhumaan vaan kuuroista, olisimme yhtä hienotunteisia kuin valtakunnan laki». Lakiteksteissä on siirrytty käyttämään pelkästään sanaa kuuro samalla kun oikeusministeriö on antanut tuomioistuimille kehoituksen käyttää tarvittaessa tulkkia kuurojen asioita käsiteltäessä.

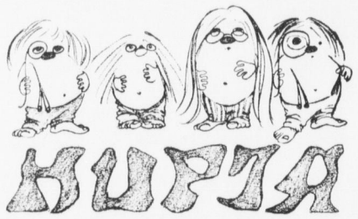

ETSINTÄKUULUTUS

Vieteri Ville on saanut »kuulla», huomata ja todeta, että Villeä etsitään. Kysellään siellä ja täällä, kuka on Vieteri Ville ja syytellään milloin ketäkin.

Ville uskoo vakaasti toimituskunnan vaitioloon henkilöllisyytensä salassa pysymiseen ja naureskelee partaansa ja mietiskelee, että taisipa olla ne uuden vuoden päätökset sattuvasti sanottu ja osuvasti oikaistu. Siitäkin huolimatta että ne olivat huvipalstalla ja leikkimielellä kirjoitettu, kuitenkin sitä silmällä pitäen, ettei niin suurta pilaa ettei totta toinen puoli. Paikkansa taitaa pitää myöskin sanonta, »sehän se älähtää keneen kolahtaa». Se siitä.

Niille, jotka ovat kiinnostuneet Villen henkilöllisyydestä annan ihan ilomielellä tuntomerkkini. Tällaiset ne ovat:

Oon kuuro, on nimeni Tuuro.
Oon mieluimmin läski kuin luuta
ja nahkaa,
vaikk' aivoni ovatkin puuta ja
pahkaa.
En rikas enkä köyhä vaan kaikille
nöyrä,
en ruma enkä kaunis vaikk'
naama on kuin nauris.
Aviosääty — sängyn pääty.
Luonteen laatu — syntyessä saatu.
Hampaat on omat, joskaan ei
somat,
silmistä kuvastuu sieluni peili
onhan se minullakin vakituinen
heili.
Hiuksissa harmaita siellä ja täällä
iloinen mieli säällä kuin säällä.

Jokos tuli selväksi? Kun tavataan niin hymyillään. Repolaista matkiakseni annan minäkin vihjeen juhannukseksi:

Paras pullo
OSTAMATON pullo.

»Vieteri Ville»

Eduskuntavaalit olivat jo kauan sitten, mutta en ole vielä tällä palstalla kirjoittanut television vaalitulospalvelusta. Tietokone teki taas mahdolliseksi sen, että täsmälliset tiedot eri puolueiden eri vaalipiireistä saamista äänistä ilmestyivät teksteinä kuvaruutuun. Kuuronkin oli täysin mahdollista seurata tilanteen kehittymistä.

Apollo 13-lento muodostui dramaattiseksi tapahtumaksi, jota koko maailma seurasi jännittyneenä. Olivatko kuurot tässä mukana? Tiedot lennon eri vaiheista levisivät nopeasti radion ja television välityksellä, sanomalehdet välittivät tiedot paljon myöhemmin. Olisi mielenkiintoista tietää, kuinka moni kuuro sai tietää esim. lennon keskeytymisestä samana päivänä, kuin se tapahtui ja miten he saivat tietonsa. Itse sain tietää asiasta vasta ostettuani iltapäivälehden.

4.5. oli »Kamera kiertää»-ohjelmassa hauska välähdys Mikkelin kuurojen koulusta. Mikkelissä näyttää olevan omasta takaa mainio Peppi Pitkätossu.

Minusta tuntuu, että minun täytyy vielä kirjoittaa Peyton Placen Kim Schusterista, koska jäin syksyllä odottamaan, miten sarjassa tultaisiin kertomaan kuurosta Kimtytöstä. Melko pian kävi kuitenkin ilmi, ettei tarkoitus ollut kuvata kuurouden ongelmia, vaan kuuro tyttö oli sopiva tausta kaikenlaisille muille ongelmille.

Viime aikoina on televisiossa esitetty näytelmiä, joissa on käsitelty ajankohtaisia ongelmia. Erästä tällaista saatoimme seurata, koska siinä ruotsinkielisenä ohjelmana oli suomenkielinen teksti. Näytelmä käsitteli osamaksukaupan vaaroja. Erilaiset osamaksutarjoukset houkuttelevat ostamaan enemmän kuin mitä sitten myöhemmin kuukausittain pystytään maksamaan.

Vastaavasti ruotsin kieltä ymmärtävät saattoivat katsoa näytelmän »Työtön», jossa kuvattiin työttömyystyömaiden epäkohtia.

Raija Nieminen

HERRA VAI ORJA TALOSSA?

»Jeesus vastasi: 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja'.
Mutta orja ei pysy talossa iäti, Poika pysyy iäti.» Joh. 8:34,35.

Orjat raahaavat kahleitaan. Side syntiin muodostuu raskaiksi kahleiksi, orjuudeksi. Pakoksi.

Opettaja antoi oppilaillensa näytön synnin kahleista. Luokan eteen astui reipas koulupoika, opettaja otti pienen ompelulankarullan, kietoi lankaa muutaman kerran pojan ympärille ja kehoitti poikaa katkaisemaan. Se kävi leikiten. Oppilailla oli hauskaa.

Opettaja kietoi pojan ympärille samasta heikosta ompelulankarullasta muutamia kymmeniä kertoja ja sitoi kiinni.

»Katkaise poikani nyt», kehoitti opettaja.

Oppilas rimpuili kaikin voimin mutta ei vapautunut siteestä.

»Olet kahlehdittu orja nyt», sanoi opettaja.

Toisen on tultava apuun. Opettaja otti sakset ja katkaisi langat. Niin tekee Jeesus, Poika tekee teidät vapaiksi. Jumalan Poika.

Mutta kun minä olen aina vain orja.

Orja ei pysy talossa i ä t i !
Taistele!
Poika pysyy luonasi iäti!

Vai kuinka sodassa on käynyt, sen itse olen kokenut, haavoituin, ei sanottu: Reino on haavoittunut, jääköön raadoksi viholliselle, ei vaan ystävä tuli ja veti vihollisen silmien edestä ja raahasi minut tulen alta ja pelasti, niin rakas oli aseveli ystävälleen. Tämä oli Jumalan puhetta. Minun armossani on sinulle kyllin. Sinun pitää kärsimän paljon minun nimeni tähden, elämässäsi tulet tämän kokemaan myöskin, ja niin on käynyt, armoa armon päälle, Jumala ei anna meitä Saatanan saaliiksi vaikka olisimme kuinka kurjia ja synnin o r j i a ! Pistin on verinen.

Paavalilla oli pistin jota vastaan hänen oli taisteltava, armon Sanan varassa. Usko pelasti hänet. Ilmoitus oli: »Minun armossani on sinulle kyllin». Tämä ilmoitus on myös sinulle. Usko ja kestä ja taistele.

Päätökseksi kiusatun taistelijan, Runebergin, virrestä: 162:4:

Lujempaa turvaa ken voi tuoda
mistään muusta
kuin armon sana ikuinen mi lähti
Herran suusta.

R e i n o G r e v.

ONNI YKSILLÄ — KESÄ KAIKILLA

Vihdoinkin. Kesä ja kesälomat joita koko talven olemme odottaneet ovat nyt käsissämme. Loman tarkoituksena on suoda meille irtaantumista arkipäivän totutuista kaavoista. Lomasuunnitelmia on tietysti tehty pitkin talvea ja pitkällä tähtäimellä. Viisas ihminen on varmasti pannut markan jos toisenkin säästöön lomaansa silmällä pitäen, sillä — loma ja rahahuolet eivät kuulu yhteen.

Kaikkien lomat eivät tietystikään ole yhtä onnekkaita eivätkä suunnitelmat onnistu. Moni kuuro lähtee varmaan tänäkin kesänä ulkomaille, oma kesämökki ja sen rauha (toivottavasti) saattaa olla monen loman tähtäimessä. Joku on päättänyt uhrata lomansa ja tehdä sen aikana kaikki talven kuluessa rästiin jääneet työt. Ei häntäkään tarvitse surkutella, se on hänen lomasuunnitelmansa.

Mutta — olenpa miettinyt monasti, että on olemassa n.s. pakkolomiakin, sellaisia, joku perheenjäsenistä lähetetään lomalle, joka saattaa muodostua hänelle kärsimykseksi. Otetaanpa esimerkki: perheen lapsi on ensimmäistä vuotta koulussa ja siellä kysytään halutaanko lapsi lähettää kesäsiirtolaan. Ja tietysti useimmat vanhemmat niin haluavat. Oikein pakottamalla pakotetaan lapsi sinne lähtemään kysymättä hänen omaa mieltään lainkaan. Näissä kesäsiirtoloissa ei ole mitään pahaa mainittavana, mutta lapsi, joka on ollut äitinsä huomassa kouluikäänsä asti, saattaa kokea yhtäkkisen riistäytymisen kotoa henkiseksi järkytykseksi. Tietysti lapsenkin on opittava itsenäistymään ja vieroittumaan, mutta mielestäni se pitäisi tehdä vähän kerrallaan, jotta lapsi tottuisi. Sellaiset lapset, jotka on annettu vieraan hoitoon jo vauvoina sulautuvat helposti vieraaseen ympäristöön. Muistanpa omasta lapsuudestani oloni kesäsiirtolassa. Sinne oli pakko mennä ja vaikka omat sisarukseni olivat mukana, niin ikävä oli kauhea, ja me karkasimmekin viikkoa ennen määräaikaa kotiin ja arvata saattaa, että äiti oli vihainen. Silloin oli pula-aika ja ruuat olivat kortilla ja kortit siirtolan hallussa.

Moni sairas ja vanhuskin lähetetään lomalle jolle hän itse ei millään haluaisi lähteä. Hän saattaa olla iki-onnellinen saadessaan olla omassa kodissaan omissa oloissaan kaipaamatta muuta. Jokaisella ihmisellä täytyisi saada olla oikeus viettää lomansa miten itse haluaa.

Moni ihminen tyytyy hyvin vähään. Ei vaadi lomaltaankaan paljoa, riittää oma piha ja päivänpaiste. Tällainenkin lomanviettäjä voi olla yhtä tyytyväinen kuin maat ja mannut kiertänyt tuttava.

Juolahtipa mieleeni, että on se sentään hyvä ettei tuosta auringonpaisteesta tarvitse maksaa mitään. Se lämmittää yhtä hyvin niin köyhän kuin rikkaankin nahkaa.

Onni yksillä — kesä kaikilla. Nauttikaamme lyhyestä kesästä kukin mielemme mukaan.

P i r k k o.

Kuurojen Liitto jakaa pohjoismaiseen kongressiin matkustaville matka-avustuksia yhteensä 500 markkaa. Avustuksen saamisen edellytyksenä on jatkuva toiminta kuurojen järjestöjen tai kuurojen piirissä yleensä. Hakemukset on lähetettävä liiton toimistoon Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17, kesäkuun 22 päivään mennessä.

LOMALLA:

Toimistoapulainen	
Leena Kurki	1—30.6.
Toiminnanjohtaja	
Jaakko Väisälä	1—31.7.
Puheenjohtaja	
Runo Savisaari	1—31.8.

HALLITUKSEN UUTISIA

Liiton hallituksen kokouksessa 7.5. Helsingissä käsiteltiin mm. seuraavat asiat:

— Kurssikeskuksen päärakennuksen piirustusten laatiminen annettiin Arkkitehtuuritoimisto Osmo Lapon tehtäväksi.

— Liiton sääntöjen tarkistustoimikuntaan valittiin kokoonkutsujana Runo Savisaari, jäseninä Kalevi Miettinen, Teuvo Lillunen ja Jaakko Väisälä. Toimikunnalle annettiin tehtäväksi laatia myös liiton toimihenkilöiden ja toimikuntien ohjesäännöt sekä jäsenyhdistysten mallisäännöt.

— Hyväksyttiin Turun, Varkauden ja Säynätsalon kuurojenyhdistysten sääntöjenmuutokset.

— Hyväksyttiin Nuorisotyötoimikunnan suunnitelmat v. 1971 kulttuuripäivien järjestämiseksi Tampereella. Päivien ohjelmaan päätettiin lisätä kuorolausunta. — Arvostelutuomareille päätettiin järjestää neuvottelutilaisuus Malminharjussa kesän aikana.

— Päätettiin ettei järjestetä juhannusjuhlaa Malminharjussa.

— Lisäksi keskusteltiin ja päätettiin n.s. juoksevista asioista.

KIRJEENSULKIJAMERKIN SUUNNITTELUKILPAILU

Kuurojen Liiton kirjeensulkijamerkin myynnissä alkaa syksyllä uusi kierros ja liiton työvaliokunta on päättänyt toimeenpanna kirjeensulkijamerkin suunnittelukilpailun, jossa jaetaan seuraavat palkinnot:

1 p. 200 mk
2 p. 100 mk
3 p. 50 mk

Liitto pidättää oikeuden jakaa palkintosummat toisinkin kilpailun tason huomioiden.

Kilpailuohjeet:

Merkki voi olla joko pyöreä tai suorakaide (vaaka- tai pystysuorana). Pyöreän merkin halkaisijan on oltava 120 mm, suorakaiteen koko joko 170x100 mm tai 203x80. Sama suunnittelija voi lähettää useita ehdotuksia.

Kilpailuun tarkoitetut työt on salanimin merkittynä lähetettävä 7.7. mennessä os: Kirjeensulkijamerkki, Lokero 62, Hämeenlinna. Mukaan on liitettävä suljetussa kuoressa oikea nimi ja osoite.

Tarkempia tietoja antaa pyydettäessä toim. J. Narmala, osoite sama kuin yllä, puh. 917/24 289.

Äitien ja vanhusten VIRKISTYSLEIRI

järjestetään Ämmänsaaren lomakylässä 30.7.—6.8. Lisätietoja ja ilmoittautumislomakkeita saa kuurojenyhdistyksiltä ja Kuurojen Liitosta os. Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17.

MALMINHARJUN VARAUKSET

7.6. Tampereen ja Helsingin naistenkerhojen retki.
14—15.6. Kuurojen Liiton nuorisotyötoimikunnan järjestämä esiintymistaidon kurssi.
6—10.7. Kuurojen Liiton kouluasiaintoimikunnan järjestämä kesäkurssi.
25—26.7. Kulttuuripäivien arvostelutuomarien palaveri.
8—9.8. Nuorten suvipäivät.
22—23.8. Tanhujuhlat.

Juhannuksena ei Malminharjussa vietetä juhannusjuhlia vaan alue on avoinna yksityisille juhannuksenviettäjille.

Kesäkuun 1 päivän jälkeen on varaukset ja tiedustelut osoitettava os: Kosti Remmi, Koskenmylly.

MALMINHARJUN HINNAT

Mökki. Yhden huoneen vuokra 5 mk/vrk. Tällä maksulla voi majoittua 2 aikuista tai perhe lapsineen. Lisähinta aikuiselta 2,50 vrk. Lisäpatja lapselta 1 mk/I vrk., seuraavilta 50 penniä (Kalustoon kuuluu kolme laveria patjoineen).

Telttapaikka. 1 mk vrk + 50 p. hengeltä vrk. (Lapset alle 14 v. vapaasti).

Saunamaksu. Yksityiseltä 1,50 mk tunti, perheeltä 3 mk/t.

Veneenvuokra. 1 mk tunti.

Kävijät, jotka eivät yövy, maksavat 1 mk hengeltä oleskelustaan. Jokaisen kävijän on merkittävä nimensä valvontakirjaan. Keskuksen alueella on noudatettava siisteyttä ja annettuja määräyksiä. Tulen käsittelyssä on oltava varovaisia.

AJO-OHJE MALMINHARJULLE

Valtatietä n:o 5 Koskenmyllyn kylään, jonne on matkaa Heinolasta 18,2 km ja Mikkelistä 76,2 km. Valtatiestä erkanee:

pohjoiseen Vehkalahteen vievä tie ja länteen (125 m e.m. tienhaarasta Mikkeliin päin) entinen Heinolan—Mikkelin maantie.

Entistä Heinolan—Mikkelin maantietä 1,1 km. Arolan talon rajalla erkanee etelään Malminharjulle vievä tie.

Hyvää matkaa. Malminharjulla tavataan.

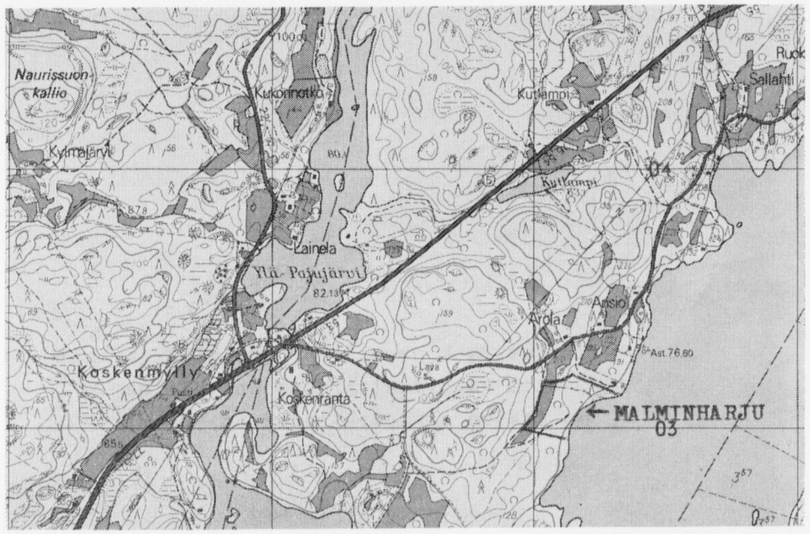

Ote peruskartasta, julkaistu maanmittaushallituksen luvalla

Mittakaava 1:25.000 (1 sm = 250 m)

KUTSU

VIII Nuorten Kuurojen Kulttuuripäiville Tampereelle 29.—31. 5. 1971.

1. Joukkue-esitykset:

Kansantanhu: Pakollisena tanhuna »Vanha kulta» (kirjassa Kisapirtti). Samalla joukkueella on esitettävä myös vapaavalintainen tanhu.

Pantomiimi: Vapaavalintainen esitys. Kestoaika n. 10 min.

Näytelmä: Esitettävä vapaavalintainen näytelmä tai lyhennelmä, jonka kestoaika on noin 30 min. Kirjoitettu näytelmä on lähetettävä ilmoittautumisen yhteydessä 5 kpl:eena.

Yhdistysten välinen tietokilpailu: Yhdistys saa lähettää 3-henkisen joukkueen, jossa saa olla yksi yli 35 vuotias jäsen. Kilpailukysymykset jaetaan kilpailun aikana suljetussa kirjekuoressa.

2. Henkilökohtaiset esitykset:

Lausunta: Sarjat: Mestariluokka, A- ja B-sarjat. Sarjassa esitettävä pakollinen ja vapaavalintainen runo. Pakolliset runot julkaistaan Kuurojen Lehden syyskuun numerossa. Myös ruotsinkielisillä on mahdollisuus osallistua kilpailuun.

Kerronta: Sarjat: A- ja B-sarja. Esitysajan pituus korkeintaan 10 min. kummassakin sarjassa. Kerronnan aihe on vapaa. A-sarja on niille jotka ovat ennen esiintyneet ja ovat suorittaneet vaaditun pisterajan sarjaan pääsylle. B-sarja on alokkaille.

Esitelmä: Kestoaika n. 20 min. Esitelmän aiheet:

— Luonnonsuojelu
— Alkoholijuomat ja niiden vaikutus
— Ajankohtaista asiaa nuorille
— Kuurojen nuoruusvuosien ongelmat
— Kuurojen työhönsijoitus

Pantomiimi: Vapaavalintainen esitys. Kestoaika korkeintaan 10 min.

Puhe: Kilpailupaikalla annetaan 5 min. ennen esitystä arvottu aihe ja tästä aiheesta on pidettävä n. 5 min. kestävä puhe.

Huumori: Esitys vapaavalintainen. Kestoaika korkeintaan 5 min.

Kirjoitus: Kilpakirjoitukset saavat käsittää n. 800 sanaa. Kirjoituksen aiheet:

— Kaukokaipuu
— Kouluelämän iloja ja suruja
— Jos minulla olisi auto
— Kotiseutuni kasvot
— Lapsuuteni leikkipaikkoja

3. Kuvaamataiteet:

Piirustus: Piirustusten koko A4, lyijykynä- tai hiilipiiroksia. Kilpailija saa lähettää kaksi piirustusta, jotka molemmat huomioidaan kilpailussa.

Vesivärimaalaus: Samat määräykset kuin ed. koosta ja määrästä.

Valokuvaus: a) mustavalkoiset kuvat, b) värikuvat. Kilpailija saa osallistua molempiin sarjoihin kahdella kuvalla. Kuvien filmit lähetetään kuvien mukana. Kuvien koko vapaa (mieluimmin 18x24 cm) kiinnitettynä valkoiselle kartongille.

Kaitafilmaus: Väri- tai mustavalkoiset (8 tai 16 mm filmit). Kestoaika 3—10 min. Aihe vapaa.

Taideharrastustyöt: Työn on oltava kilpailijan itsensä suunnittelema posliinimaalaus-, mosaikki-, keramiikkatyö tai muu vastaava.
Ns. askartelutyöt eivät tule kysymykseen.

ILMOITTAUTUMINEN:

Kaikki ilmoittautumiset kilpailuihin on tehtävä maaliskuun 31 päivään mennessä 1971, os. Suomen Kuurojen Liitto r.y., Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Kaikki kilpailutyöt on lähetettävä hyvin pakattuna 15.5. 1971 os. Tampereen Kuurojenyhdistyksen Nuortenkerho os. Satamakatu 1 B 2, Tampere.

KERHOMIEHEN KUULUMISIA

Kerhojenkeskeisen toimintakilpailun kolmas kuukausi toi jälleen yllätyksiä. Uuras Luudan kotipaikkakunnan nuoret keräsivät suuremman potin, mutteivät saaneet kärkitilaa kokonaiskilvassa vielä haltuunsa. Lahti pitää vielä johtopaikkaa.

	kokon. pist.	huhtik. pist.
1. Lahti	86,95	27,00
2. Hämeenlinna	81,70	42,60
3. Jyväskylä	67,63	23,75
4. Vaasa	57,47	20,45
5. Tampere	55,72	21,40
6. Kuopio	52,22	15,80
7. Turku	49,79	19,38
8. Rovaniemi	30,90	— —
9. Helsinki	25,79	9,55

Tilanne kerhoissa oli huhtikuussa suotuisa. Aktiivinen osanotto oli runsasta. Liiton Nuorisotyötoimikunnan järjestämälle hyvän käytöksen kouluttajakurssille osallistui eri kerhoista yhteensä 21 nuorta. Lappeenrannassa pidettiin nuorisotyön palaveri, jonka myös lehdistö huomioi. Tampereella järjestettiin vuoden 1969 kerhojenkeskeisen toimintakilpailun palkintojenjako.

Nyt siirrytään kerhoissa kesäkauteen. Edessä ovat lukuisat tilaisuudet, joista Pohjoismainen kuurojen nuorisoleiri on tärkein. Suomesta lähtee 25 hengen ryhmä, joka kokoontuu Vaasassa 27.6. ja jatkaa sieltä edelleen laivalla.

Retkeilyn ystävillekin on järjestetty jotain, Kuusamo on heidän kohteensä 7—14.7., mikäli riittävä määrä osanottajia ilmaantuu.

Järjestyksessä toiset nuorten suvipäivät ovat Malminharjussa 8—9.8.

Hyvää kesää toivottaen

Kerhomies.

NIITTYRANNAN JUHANNUSJUHLAT

Kuopion Kalakukkonuoret ja liiton nuorisotyötoimikunta järjestävät tämän vuoden juhannusjuhlat Kuopion kuurojenyhdistyksen kesäkodissa Niittyrannassa, Laivonsaaressa. Etelästä viitostietä myöten saapuvat (viitostie tulee kartalle vas. alareunasta) voivat kääntyä Niuvanportille vievälle tielle Pienen Mustinlammen luona, josta tie ohittaa Keskussairaalan (n:o 25) ja Vanhainkoti Harjulan (n:o 29). Niuvanportin kioskin luona kääntyy sivutie rantaan, jossa on paikoitusalue autoille. Kuljetus Laivonsaareen on järjestetty moottoriveneellä. Jos moottorivene ei ole paikalla, niin huiskutus tuo sen kyllä paikalle.

Rautatieasemalla (n:o 3) ja linja-autoasemalla (n:o 4) on 19.6. oppaita päivystämässä.

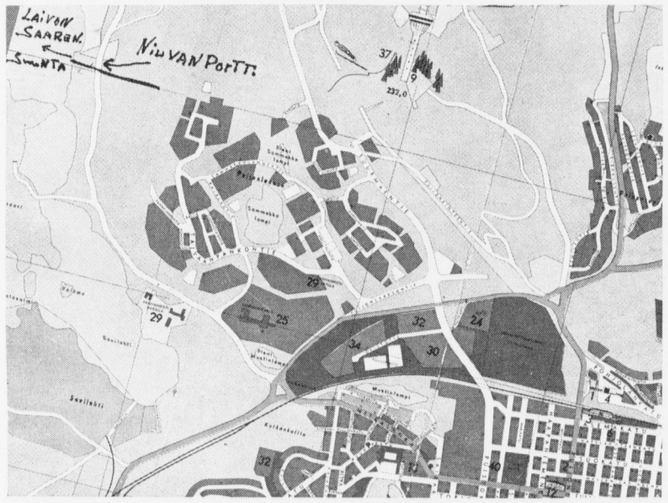

Kesän suurtapaus . . .

RETKEILY-PÄIVÄT

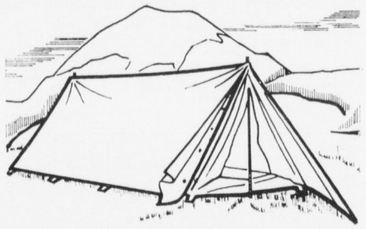

KUUSAMOSSA 7—14.7.

kaikille retkeilyn harrastajille. Ilmoittautumiset viimeistään 15.6. os: Esko Sänkiniemi, Satakunnantie 95 B 40, Turku 9.

Kuurojen Liiton Nuorisotyötoimikunta

ESIINTYMISTAIDON KURSSI

MALMINHARJULLA 13—14.6.

Kurssi on tarkoitettu sekä vasta-alkajille että esiintymistaitoonsa täydennystä haluaville. Kurssin ohjelmassa seurataan kulttuuripäivien henkilökohtaisten lajien asettamia vaatimuksia.

Kurssi alkaa 13.6. klo 11 ja päättyy seuraavana päivänä klo 16. Osanottomaksu 20 mk, johon sisältyy majoitus, ateriat ja opetus.

Ilmoittautumiset os: Esko Sänkiniemi, Satakunnantie 95 B 40, Turku 9.

Nuorten kuurojen suvipäivät

järjestetään 8—9.8. Kuurojen Liiton kurssikeskuksessa Malminharjulla.

Päivistä lähemmin seuraavassa numerossa.

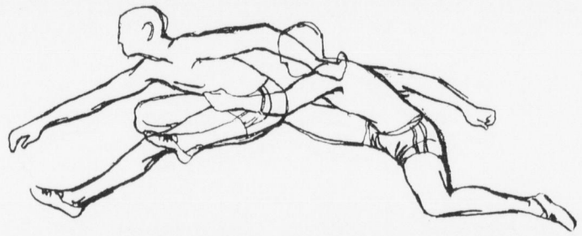

URHEILU

Urheiluosastoon tarkoitetut kirjoitukset ja ilmoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 7. päivään mennessä os.: Kuurojen Lehti, Lokero 62, Hämeenlinna.

SKUL:n mestaruuskilpailuja

PÖYTÄTENNISMESTAREIKSI KARI KINNUNEN JA AIRA KILPELÄINEN

Turun Kuurojen Urheiluseura Valpas r.y. toimi tänä vuonna isäntänä SKUL:n Pöytätennismestaruuskilpailuissa. Kuurojentalon juhlasalissa pelatut ottelut päättyivät siten, että miesten kaksinpelin mestariksi tuli jälleen monivuotinen voittaja Kari Kinnunen Turusta. Naisten kaksinpelin voitti Aira Kilpeläinen Helsingistä ja naisten nelinpelin voittivat Helsingin tyttäret Aira Kilpeläinen — Kirsti Haverinen vastaan Terttu Kallio — Sirpa Kallio, Turku. Miesten nelinpelin voittivat taas turkulaiset Kari Kinnunen — Antti Männistö.

Mainittakoon, että Turun Valpas oli lahjoittanut seurojen kilpailtavaksi komean kiertopalkinnon, johon sai ensimmäisen kiinnityksen Turun Valpas 13 pisteellä. Seuraavina Helsingin Hero 9 p. ja Hämeenlinnan Häli 5 p.

Tuloksia: Miest. kaksinpeli, 1. Kari Kinnunen, Valpas, 2. Juho Kivisoja, Häli, 3. Antti Männistö, Valpas, 4. Markku Aro, Hero. Naisten kaksinpeli: 1. Aira Kilpeläinen, Hero, 2. Terttu Kallio, Valpas, 3. Tuula Löyttylahti, Häli. Miesten nelinpeli: 1. Kari Kinnunen — Antti Männistö, Valpas, 2) Juho Kivisoja — Jaakko Kallio, Häli, 3. Markku Aro — Matti Laurila, Hero. Naisten nelinpeli: 1. Aira Kilpeläinen — Kirsti Haverinen, Hero, 2. Terttu Kallio — Sirpa Kallio, Valpas.

MAASTOSSA MESTAREIKSI KARVONEN, SAARIKOSKI JA KUNINGAS

Seitsemäntoista juoksijaa pinni sisukkaasti Ahveniston urheilukeskuksessa Ahveniston järveä kiertävää 2.750 metrin mittaista pururatata 17.5. jolloin ratkottiin SKUL:n maastojuoksumestaruudet. Urheilukeskuksesta käsin saatettiin nähdä juoksijanauhan nousevan ja laskevan järveä ympäröivien harjujen rinteitä — kilpailijat pitivätkin rataa hyvänä, mutta myös rankkana.

Timo Karvonen repäisi jo heti ensimmäisellä kierroksella selvän 25 sekunnin johdon, jota sitten toisella kierroksella kartutti saman verran. Karvosen jälkeen tuli yhtenä ryhmänä Saarikoski, Kolu, Ventelä ja Saastamoinen, jotka sitten toisella kierroksella selvittivät välejään keskinäisissä kamppailuissa. Kolu onnistuikin raskaissa nousuissa jätättämään Saarikosken, mutta Ventelä ja Saastamoinen saivat päästää Kuninkaan edelleen — vanha ja viisas Kuningas oli jakanut voimansa oikein niinkuin myös Vallenius, joka jätti jälkeensä 8 nuorempaansa.

Lopputuloksia silmäillessä saattaa todeta: ei mitään uutta. Samat vanhat ja tutut nimet kärjessä, poikkeuksena Risto Saastamoinen Turusta, täysin outo mies. Toivottavasti hänet nähdään jälleen kärjessä mestaruuskisoissa Turussa.

I. kierroksen väliajat: Karvonen 10.16,8, Saarikoski 10.41,2, Kolu 10.41,3, Ventelä 10.41,4, Saastamoinen 10.41,5, Kuningas 10.52,2, Laitinen 11.05,0, Vallenius 11.26,4, Ylivarvi 11.34,4, Pekkala 11.40,8, Jaakkola 11.47,2.

Tulokset

Yleinen 5,6 km

1. Timo Karvonen, Kuopion Kunto 20.14,2, 2. Eino Kolu, Jyväsky-

SUOMEN KUUROJEN URHEILULIITTO r.y:n

LIITTOVALTUUSTON KOKOUS

pidetään liiton yleisurheilumestaruuskilpailujen yhteydessä Turussa elokuun 1—2 päivinä 1970. Sääntöjen 14 §:n mukaan liittovaltuuston jäsenille ilmoitetaan myöhemmin kirjeellisesti tarkemmin kokousajasta ja -paikasta.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 15 §:n mukaiset asiat sekä ne jäsenseurojen esitykset, jotka viimeistään 15.7. on lähetetty liiton toimistoon os: Lokero 62, Hämeenlinna.

Liiton mestaruuskilpailujen järjestämisoikeudet v. 1972 on kirjallisesti anottava e.m. päivämäärään mennessä.

Liittojohtokunta

KILPAILUKUTSU

Suomen Kuurojen Urheiluliitto r.y:n yleisurheilumestaruuskilpailut pidetään Turussa Urheilupuiston kentällä elokuun 1—2 päivinä 1970. Lajit:

1.8.	2.8.
200 m	100 m
800 m	400 m
5000 m	1500 m
Kuula	Seiväs
Kiekko	Kolmiloikka
Korkeus	Keihäs
100 m, naiset	kuula, naiset
Korkeus, naiset	Pituus, naiset
Kiekko, naiset	100 m, nuoret
1000 m, nuoret	Pituus, nuoret
Kuula, nuoret	Keihäs, nuoret
Kiekko, nuoret	Seiväs, nuoret
4x100 m	Ruotsalaisviesti

Osanottoilmoitukset on lähetettävä 18.7. mennessä os: Turun Valpas r.y. Henrikinkatu 4 b, Turku 2.

Majoitusvaraukset on joukkueiden syytä hoitaa hyvissä ajoin. Suositellaan matkatoimistoja sen puolen järjestämiseksi.

Turun Valpas r.y.

SUOMEN KUUROJEN URHEILULIITON

50-vuotisjuhlallisuudet

22.8. klo 14 kansainväliset yleisurheilukilpailut Pirkkolan urheilupuistossa Helsingissä.

22.8. klo 19 juhlaillalliset ravintola Helsingissä.

23.8. klo 13 50-vuotisjuhla Suomalaisessa Kauppakorkeakoulussa.

Ilmoittautumiset juhlaillallisille os: Carl-Erik Martola, Hakamäki 4 F 81, Tapiola. Illallismaksu 25 markkaa on samanaikaisesti suoritettava SKUL:n postisiirtotilille n:o 66 02—8.

län Jalo 21.08,2, 3. Markku Ventelä, Vaasan Wellas 21.30,0, 4. Risto Saastamoinen, Turun Valpas 21.32,2, 5. Ilkka Laitinen, Kuopion Kunto 22.37,6, 6. Erkki Paavola, Hämeenlinnan Häli 23.33,6, 7. Erkki Pekkala, Turun Valpas 23.41,8, 8. Seppo Ylivarvi Vaasan Wellas 23.49,6, 9. Reijo Krook, Hämeenlinnan Häli 24.19,2, 10. Veikko Väätäinen, Kuopion Kunto 26.24,8, 11. Aulis Uuskoski, Jyväskylän Jalo 26.44,6.

Nuoret alle 21 v.

1. Kari Saarikoski, Vaasan Wellas 21.17,4, 2. Juhani Syvänen, Hämeenlinnan Häli 27.44,8.

Ikämiehet yli 35 v.

1. Kalevi Kuningas, Turun Valpas 21.28,2, 2. Olli Lehti, Helsingin Hero 22.15,6, 3. Tuure Vallenius, Turun Valpas 22.57,4, 4. Pauli Jaakkola, Turun Valpas 23.49,8.

Joukkuekilpailu

1. TURUN VALPAS		
Kuningas	21.28,2	
Saastamoinen	21.32,2	
Vallenius	22.57,4	
	1.05.57,8	
2. VAASAN WELLAS		
Ventelä	21.30,0	
Saarikoski	21.17,4	
Ylivarvi	23.49,6	
	1.06.37,0	
3. KUOPION KUNTO		
Karvonen	20.14,2	
Laitinen	22.37,6	
Väätäinen	26.24,8	
	1.09.16,6	
4. HÄMEENLINNAN HÄLI		
Paavola	23.33,6	
Krook	24.19,2	
Syvänen	27.44,8	
	1.15.37,6	

Turun Valpas r.y. järjesti jäsentenväliset maastojuoksukilpailut Urheilupuistossa 27 pnä huhtikuuta.

Nuoret: 1. Kalervo Kammonen 11,40. Matka 2,7 km.

Yleinen: 1. Risto Saastamoinen 10,26,6, 2. Jukka Suominen 11,26,8, 3. Erkki Pekkala 11,32,0. Matka 2,7 km.

POHJOISMAISEN SISÄHYPPYSARJAN 1969—70 TULOKSET

1. Norja

Korkeus

1. Bjarne Gunnerud	154 921	
2. Tor Hammersborg	143 749	
3. Per Chr. Larsen	143 749	
4. Kjell Fiskergård	140 705	
5. Svein Tømmerbakke	135 634	
6. Ingolf Rønning	132 593	4.351

Pituus

1. Per Chr. Larsen	295 721	
2. Bjarne Gunnerud	294 714	
3. Tor Hammersborg	285 651	
4. Kjell Fiskergård	283 637	
5. Tore Christiansen	281 624	
6. Olavi Moen	277 597	3.944
		8.295

2. Suomi

Korkeus

1. Markku Ventelä	151 873	
2. Åke Nabb	145 779	
3. Pasi Niemelä	136 648	
4. Sakari Kujala	135 634	
5. Rauno Rantanen	133 607	
6. Raimo Siiskonen	133 607	4.148

Pituus

1. Reijo Kiiskinen	294 714	
2. Markku Ventelä	290 685	
3. Raimo Siiskonen	287 665	
4. Vesa Hannu	286 658	
5. Aatos Penttinen	285 651	
6. Jari Kuusinen	284 644	4.017
		8.165

3. Ruotsi

Korkeus

1. Anders Ödman	130 567	
2. Åke Uusimäki	125 502	
3. Mårten Söderberg	125 502	
4. Lars-Åke Åkesson	120 440	
5. Willy Vänerskär	115 381	
6. Tom Rosen	115 381	2.773

Pituus

1. Åke Uusimäki	300 575	
2. Anders Ödman	283 637	
3. Johnny Schelander	266 526	
4. Lars-Åke Åkesson	264 514	
5. Anders Korner	262 502	
6. Mårten Söderberg	261 495	3.431
		6.204

SKUL:n KUNTOLIIKUNTAKILPAILU

OULU KIILASI TOISEKSI

Huhtikuu toi eräitä muutoksia kuntoliikuntakilpailun kärkeen. Oulun Ryhti lähetti raportit järjestämistään kuntoliikuntatilaisuuksista neljän kuukauden ajalta nousten heti toiseksi Kuopion jälkeen. Kuopiolla on kuitenkin turvallisen tuntuinen etumatka.

Kesän tullessa voivat nekin paikkakunnat, joilla ei ole uimahallia, ryhtyä pisteiden keruun uinnissa. Uintimatkahan on vain 50 metriä. Muistettava on kilpailun periaate; liikuntatilaisuudet on järjestettävä erikseen ja kukin osanottaja voi saman päivän aikana saada vain yhden pisteen.

Tilanne 1.5.

	Kokon. pist.	Huhtik. pist.
1. Kuopio	5.386	0,750
2. Oulu	3.581	0,581
3. Hämeenlinna	1.861	0,743
4. Mikkeli	1.719	0,291
5. Vaasa	1.632	0,516
6. Tampere	1.411	0,577
7. Lahti	1.042	0,787
8. Hero	0.235	—
9. Jalo	0.235	—

Jyväskylän Kuurojen Urheiluseura Jalon kalastuskerhon pilkkikilpailut pidettiin 19.4. -70 Säynätsalossa Majaniemellä.

1) Antti Pellinen Tampere 2.210 g, 2) Reijo Krook Hämeenlinna 1.700, 3) Jussi Laaksonen Kuopio 1.640, 4) Erkki Johansson Jyväskylä 1.475, 5) Antero Janhonen Jyväskylä 1.250, 6) Tapio Laine Jyväskylä 1.150, 7) Ensio Lahti Jyväskylä 1.150, 8) Markku Kuhmoinen Hämeenlinna 1.050, 9) Pentti Eskelinen Tampere 925, 10) Pentti Johansson Jyväskylä 860, 11) Matti Hoikkanen Tampere 850, 12) Paavo Kangas Jyväskylä 575, 13) Reijo Reinikainen Jyväskylä 475, 14) Pasi Niemelä Jyväskylä 475, 15) Jorma Valli Tampere 425, 16) Veikko Väätäinen Kuopio 425, 17) Pekka Moilanen Jyväskylä 410, 18) Pentti Rantanen Pori 400, 19) Reijo Rieppo Jyväskylä 375, 20) Viljo Heinonen Jyväskylä 350, 21) Arto Kuusisto Tampere 315, 22) Tauno Teeri Pori 300, 23) Martti Kaarti Jyväskylä 300, 24) Mikko Simola Valkeakoski 300, 25) Arvo Hämäläinen Jyväskylä 285, 26) Lauri Lahtinen Tampere 280, 27) Seppo Laukkanen Jyväskylä 260, 28) Lauri Lyytinen Jyväskylä 250, 29) Väinö Ripatti Tampere 185, 30) Marja-Leena Eskelinen Tampere 150 grammaa.

Osanottajia oli 42, Suurimman ahvenen 150 grammaa sai Pasi Niemelä.

SUUNNISTAJAT LIIKEHTIVÄT

Häli ja Hero järjestivät peräkkäisinä päivinä, 9—10.5. suunnistuskilpailut, jotka kokosivat kourallisen suunnistajia kokeilemaan kuntoaan talven jälkeen. Mikkelin Pentti Turkki osoittautui kovakuntoiseksi, sillä hän voitti sarjassaan molemmat kilpailut. Yleisessä sarjassa voitti Hämeenlinnassa Lahden Tauno Tiirikka, mutta seuraavana päivänä hän sai luovuttaa ykköstilan Hälin Paavolalle.

Hälin kilpailut pidettiin kaupungin liepeillä Kipinäniemessä, josta oli pari vuotta aikaisemmin valmistunut kartta, joka osoittautui varsin suuripiirteiseksi. Heikko kartta erehdyttikin monia. Heron kilpailut olivat Luukan ulkoilualueen maastossa ja kartta oli sikäläiseen tapaan tarkka, mikä myös näkyy tuloksista.

Tulokset:

Häli 9.5.

M-sarja 7,5 km: 1. Tauno Tiirikka LKU 2.30,25, 2. Olli Lehti Hero 2.35,15, 3. Erkki Paavola Häli 2.35,30.

M 35-sarja 5,5 km: 1. Pentti Turkki MKU 1.26,30, 2. J. Narmala Häli 1.45,20.

M III-sarja 5 km: 1. Juhani Syvänen Häli 2.19,40.

Hero 10.5.

M-sarja 7 km: 1. Erkki Paavola 1.38,17, 2. Tauno Tiirikka 1.38,54, 3. Arvi Hänninen Hero 1.46,54, 4. Olli Lehti 1.58,00.

M 35 5 km: 1. Pentti Turkki 1.00,12, 2. J. Narmala 1.03,17, 3. Martti Salli Häli 1.16,48.

M III 5 km: 1. Pertti Mattila MKU 1.16,00, 2. Juhani Syvänen 1.38,21.

KILPAILUKUTSU

Turun Kuurojen Urheiluseura Valpas r.y. järjestää asianomaisella luvalla kansainväliset lentopallo- ja yleisurheilukilpailut 19—20 päivinä kesäkuuta 1970 seuraavalla ohjelmalla:

19.6. klo 13 lentopallo-otteluita Valpas r.y:n urheilumajalla Kaks'kerrassa.

20.6. klo 12 yleisurheilukilpailut Turun Urheilupuistossa. Lajit: Yleinen 100 m, 800 m, 3000 m, pituus, korkeus, kuula, keihäs ja 4x100 m viesti. Nuorten 100 m, pituus, kuula 5,4 kg. Naisten 100 m ja pituus.

Ilmoittautumiset viimeistään 12.6. mennessä os. Turun Kuurojen Urheiluseura Valpas r.y. Henrikinkatu 4 b, Turku 2.

Runsasta osanottoa toivotaan.

Turun Valpas r.y.

KUULUMISIA HERON NAAMIAISISTA JA LENTOPALLOILLASTA HELSINGISSÄ

25.4. -70 kokoontui otsikosta kiinnostunut yleisö HKY:lle. Tervehdyspuheen piti Heron puheenjohtaja Esa Kauppinen. Hän lausui lentopalloliiton koulutusvaliokunnan puheenjohtajan hra Vickströmin ja yleisön sydämellisesti tervetulleeksi.

Esitelmässään puheenjohtaja Vickström kertoi lentopalloharrastuksen levinneen ympäri maailmaa. Suomessakin se on saanut vankan jalansijan. Tilastojen mukaan maailmassa harrastaa koripalloa 65 milj. ihmistä ja lentopalloa samoin 65 milj. ihmistä, jalkapalloa 25 milj. ihmistä. Mutta jos tilastoihin laskettaisiin ne monet, jotka eivät kuulu rekisteröityihin joukkueisiin lentopallon pelaajien lukumäärä saattaisi olla puolta enemmän.

Lentopallon harrastajat voidaan jakaa kahteen ryhmään:

1) Kilpailumieliset, jotka pelaavat voiton tähden.

2) Harrastusmieliset, jotka pelaavat kuntonsa ylläpitämiseksi.

Lentopalloa voivat harrastaa kaiken ikäiset mies- ja naispuoliset henkilöt. Talvella pelataan sisällä, kesällä usein ulkona.

Kilpailumielisiltä vaaditaan ruumiillisia kykyjä, nopeutta, pelisilmää ja joustavaa reagointikykyä ja notkeutta. (Esim. tiikerihyppy).

Harrastajat voivat pelata myös esim. työpaikkojen järjestämillä paikoilla ja näin voivat järjestää keskinäisiä kilpailuja.

Filmi »Kolmannella yli» sai kaikki katsojansa tarkkaavasti seuraamaan havainnollista esitystä ohjatun lentopallojoukkueen harjoitusta ja opetusta.

Herra Vickström olisi mielellään vastannut kysymyksiin, mutta niitä tuli peräti vähän. Hän toivotti kuitenkin kaikki mukanaolleet harrastamaan lentopalloa ja erityisesti toivotti naiset mukaan.

M. Huotari

KILPAILUKUTSU

Kansainväliset yleisurheilukilpailut järjestetään Vaasassa kesäkuun 13 päivänä klo 13 Hietalahden urheilukentällä.

Ohjelma: 100 m, 800 m, 3000 m, kuula, keihäs, pituus, kolmiloikka ja viesti 800x200x100 m.

Ilmoittautumiset kesäkuun 2 päivään mennessä os.: Erkki Tuliniemi, Rauhankatu 36, Vaasa.

Urheiluterveisin

Vaasan Wellas r.y.

TURUN VALPAS r.y:n Juhannusvalvojaiset ovat Kakskerrassa Valppaan Urheilumajalla 19 pnä kesäkuuta. Päivällä samassa paikassa klo 13 on kansainväliset lentopallokilpailut ja 20 pnä kesäkuuta on klo 12 Turun Urheilupuistossa kansainväliset yleisurheilukilpailut. Viking-linjan Ruotsinmatkoja arvotaan jälleen. Tervetuloa.

Turun Valpas r.y.

VALPAS VOITTI LENTOPALLOTURNAJAISET

Hero järjesti huhtikuun 24—25 päivinä lentopalloturnajaiset, joiden voittajaksi selviytyi Valpas. Hopeatilan vei Heron I joukkue, kolmanneksi Jalo, neljänneksi Hero II.

Ottelut:

Jalo—Hero II 3—0 (15—7, 15—4, 15—2)
Hero I—Valpas 0—3 (11—15, 12—15, 7—15)
Jalo—Valpas 1—3 (15—13, 12—15, 1—15, 1—15)
Jalo—Hero I 0—3 (3—15, 2—15, 6—15)
Valpas—Hero II 3—0 (15—6, 15—5, 15—6)
Hero I—Hero II 3—0 (15—6, 15—6, 15—10)

Parhaat pelaajat: Valpas: J. Flinkman, Hero I: H. Lind, Jalo: P. Johansson, Hero II K. Wilenius.

Lopuksi pelattiin ottelu Valpas—muu Suomi, jonka viimeksimainittu voitti 3—0. Parhaaksi pelaajaksi voittajajoukueesta P. Johansson ja Valppaasta J. Flinkman.

M. Huotari.

SEURÄTEUMINEN

VAASAN WELLAS r.y. Kansainvälisten kilpailujen PÄÄTTÄJÄISILLANVIETTO ja kilpailujen palkintojenjako kesäkuun 13 päivänä klo 19 Vaasan Kuurojentalossa, Käsityöläiskatu 6, Palosaari.

KOKKOLAN KIRI r.y. Huviretki Kaustiselle kesäkuun 27—28 päivinä. Leiriytyminen Raili Puumalan tai Kauno Puumalan talon läheisyydessä. Ohjelmassa mm. jäsentenvälinen 3-ottelu naisille ja miehille, lajit: kuula, pituus ja 100 m, sekä miesten 1.500 m. Lisäksi nuolenheittoa ym. pelejä. Teltat mukaan.

TIDSKRIFT för DÖVA

N:o 6 1970

Larsdotter kåserar

En döv person kan man så lätt slå ner med hans handikapp. Han är ju bara en d ö v, det är ju ingenting med honom, han kan ju inte använda telefonen o.s.v. När man är ung, smärtar en sådan inställning, som äldre har likgiltighetens pansar tjocknat. När man blir utsatt för sådant av normala personer kan man trösta sig med tanken: man måste förlåta dem ty de vet inte vad de gör.

I allmänhet vet en normal döv sina möjligheter och sina gränser. En annan sak är ju: hur väl kunde inte situationen vara om den dugliga döva hade stått framför öppna dörrar och haft tillgång till kompetenta tolkar. När motgångarna kommer får man söka någon som hjälper och uppmuntrar. Det är så det går till.

Denna undervärderande inställning drabbar ofta också dövförbundet och dess tidning. Det medges att dövförbundets svaghet ligger i att det är DÖVAS förbund, men det är samtidigt dess rikedom och styrka. Endast få utomstående välvilligt inställda hörande personer kan på rätt sätt hjälpa och värdesätta de dövas självverksamhet. I stort sett är det dövlärare, präster, diakonissor och frivilliga tolkar som är med. Det fattas ännu personer som vid behov är med och handleder på nya arbetsplatser, är ungdomsledare, psykologer, hemstudieledare för döva små barn. Man måste orka och våga oavbrutet gå på och anhålla om nya dövarbetare. Också inom våra egna kretsar bör alla krafter anlitas. Det är också viktigt att dövförbundet sköts av döva, helst av dem som besitter den brinnande lågan, som i hjärtat brinner för den egna saken. Ur vår historik: »A. Tallroth besjälades av en tanke, att endast döva kan hjälpa i egen sak. Dövskolorna kom till på en döv mans initiativ, den första dövföreningen föddes tack vare döva, likaså det första allmänna mötet. De döva bör göra det och inte vänta att få allt färdigt som gåva av hörande medborgare».

Ett slags andligt testamente från tidigare generation till vår tids döva. Till oss som talar med händerna. Isynnerhet till dem som vill och kan ta ansvar för de gemensamma ideerna. Och som inte gömmer sig bakom andras ryggar utan orkar stå för huggen av egen kraft.

Å andra sidan har alla människor — också vi — en normal självbevarelsedrift. Vi går inte gärna till främmande områden för att uppleva förödmjukelser och bli sårade av normala människor. En normal stel finne blir besvärad inför en avvikande. Sällan kan han, utan tidigare information, stanna och koncentrera sig på vad en döv säger och själv tala med tydliga munrörelser. Det finns tillfällen då det är mera mening i att följa med en tolks tecken eller läpptalande. Man försöker bygga upp ett tolknät och framställa för myndigheterna behovet av konsulenters avlönande. Myndigheterna ser problemen endast på pappret. De är folkets tjänare, avlönade av folket, men de befrias från tvånget att se på problemen sådana de är. Vad skulle hindra att en delegation sammansätts av 10 egentligt döva. De skulle läsa upp ett par meningar var och så överlämna skrivelsen till vederbörande. Som skulle konstatera att han ingenting förstått och konstatera att delegationen inte förstått honom och sedan häpet undra hur dessa kunnat reda sig i samhället. De reaktionära är nu endast roade av detta, men kanske det engång gryr en ny tid. Jag läste nyligen en rubrik i en tidning: »Samhället ovänligt mot handikappade ... även de största misslyckanden beror inte alltid på penningbrist. Mycket beror också på den inställningen att det liksom hör till att handikappade och gamlingar skall leva diskriminerade och i vardaglig misär. Många handikappade har gjort misstaget att i sina vagnar köra på allmänna vägar i stället för att i flock åka på förtroendefolkets tår och fordra att åtminstone kanterna på trottoarerna skall göras sneda.»

Man talar mycket om människovärdet. Den döves människovärde var förr:

— Säg: hau.

— Hau.

— Se, han säger alldeles riktigt hau. (En klapp på axeln).

— Säg nu: hau, hau.

— Mrrr. (Vi får aldrig veta, förstod han inte eller vill han inte längre fortsätta leken.)

Ingen är nu nöjd med honom. Känns detta igen?

Nu: Ibland kan man finna personer som ser oss, som bemöter oss som helt riktiga människor. Och som ser att vi också har annat än två döva öron och en mer eller mindre otydlig röst och ett ytligt känsloliv. Som inte hela tiden torterar oss med att tvinga på oss en hörsel som vi inte har.

TV-spalten

Riksdagsvalen har för länge sedan haft sin gång, men jag har inte ännu skrivit om uppläggandet av valresultaten. Det var ju datamaskinen som gjorde det möjligt i TV-rutan. Allt var textat. Den döve kunde nu obehindrat följa med sakernas utveckling.

Apollo 13-flygningen blev en dramatisk händelse som hela världen följde med spänning. Var de döva med här? Meddelandena om resans olika skeden spreds snabbt genom radion och TV. Tidningarna var senfärdiga med underrättelserna. Det skulle vara intressant att veta hur många döva som samma dag fick veta att flygningen avbrutits och på vilket sätt de fått nyheten. Jag fick veta det först sedan jag köpt en aftontidning.

4.5. visade »Kamera kiertää» (Kameran kretsar) programmet en trevlig glimt från dövskolan i St Michel. I den staden tycks man hålla sig med en egen utmärkt Pippi Långstrump.

Jag har en känsla av att jag måste skriva om Kim Schuster i Peyton Place. Jag väntade senaste höst på utvecklingen av historien om den döva flickan Kim. Ganska snart blev det tydligt att man nog inte skulle berätta om de dövas situation. Den döva flickan var endast en passlig bakgrund för all slags problematiska skeenden.

Man har på senare tid visat pjäser som behandlat aktuella problem. Vi kunde följa med en film därför att den var svenskspråkig och därför försedd med finsk text. Man behandlade avbetalningssystemet med dess faror. Olika erbjudanden med avbetalningar frestade till större köp än man sedan kunde gå i land med när betalningsdagen var inne. De som förstår svenska fick se en motsvarande pjäs »Työtön» (Arbetslös) med arbeitslöshetens missförhållanden.

Raija Nieminen

Nyheter från Åvik

Dövhemmet Åvik förbereder sin 60-års fest nästa år. Det är hemmets styrelse som i första hand svarar för förberedelserna eller egentligen den av styrelsen tillsatta byggnadskommitten. Det är nämligen meningen att 60-års festen skall firas i den nya centralbyggnaden. Planeringen för husets utrymmen och deras användning är färdig, troligen också de första ritningsutkasten. Enligt dem skall i centralbyggnaden inrymmas bl.a. matsal, ett större kök, festsal och i källaren bombskydd och simbassäng med redskap för konditionen.

Det viktigaste med detta att få byggnaden färdig är ju inte festen utan att hemmet skall få ta den i bruk. Den nuvarande huvudbyggningen kan inte fylla de krav ett förstorat hem ställer. Tvärtom är huset ett hinder i verksamheten. Beklagligtvis, för detta gamla hus är så bekant för de döva och på sätt och vis en symbol. Om man hade pengar i överflöd kunde man tänka sig ett varsamt nedrivande av huset och så bygga upp det på en annan plats på Åvik, varför inte som ett Dövas Museum.

Pengar finns inte i överflöd, tvärtom. Penningautomatföreningen har för nybygget beviljat endast en bråkdel av vad som behövs. Byggnadskommitten har därför en svår uppgift att lösa och styrelsens ordförande Runo Savisaari och sekreterare Antti Räsänen får säkert göra många hövlighetsvisiter till banker för att få finansieringsfrågan ordnad. Om den alls ordnar sig.

Under sin långa tillvaro har dövhemmet Åvik alltid haft ett stöd hos döva. Under årtionden insamlades medel till underhåll, enskilda döva skickade pengar och dövföreningar ordnade fester och lotterier för ändamålet. För några år sedan ordnades en insamling över hela landet med gott resultat. Insamlingsverksamheten har Åvik Understödsförening fortsatt med att ge ut Åviks familjeblad »Kädestä käteen» (Från hand till hand). Prenumerationsavgifterna och föreningens medlemsavgifter går till Åvik. Tidningen kostar 5 mk och medlemsavgiften för personer 5 mk och för föreningar 100 mk. Detta är minimibeloppen, man får gärna betala mera, så mycket man vill. Varje döv och hörande kan bli medlem i Åviks Understödsförening (Åvikin Kannatusyhdistys) genom att inbetala en summa på postgiro no 12420. På samma sätt kan man beställa tidningen Kädestä Käteen.

Någon kanske undrar över namnet »från hand till hand». Det kanske finns bättre namn men detta är symboliskt för Åvik. Där bor över tio dövblinda och deras enda möjlighet till kommunikation är tecknandet inne i handen. Bokstavligt sett.

Dövas Vårdhemsstiftelse och Understödsföreningen understöder också delvis Työkeskus Sampola, ett arbetscenter i Tavastehus, med betalandet av verkstadshyran och endel råmaterial och annat material.

Vid Understödsföreningens årsmöte i Tavastehus 25.4. valdes medlemmar till styrelsen. De var: ordförande Runo Savisaari, viceordförande Antti Räsänen, sekreterare Jarmo Narmala, kassör Rea Stadius och ledamot utan portfölj Lauri Paunu.

Vid vårdhemsstiftelsens årsmöte 20.3. på Åvik valdes till styrelsen: ordförande Runo Savisaari, sekreterare Antti Räsänen, medlemmar Lauri Paunu, Rea Stadius, Jaakko Väisälä och Jarmo Narmala.

VÄLKOMNA TILL ÅVIK

DEN 5. 7. 1970

Program: kl 10 gudstjänst i Hyvinge kyrka

kl 13 sommarfest på Åvik

God fältrestaurang. En dragkamp mellan lag från olika trakter. Hemmets styrelsemedlemmar gör upp sina mellanhavanden i ett säcknappatag. Hemmets »mumir och papir» tävlar i kunskap, om vem som är större i vett och visdom. Tal och skoj. Vi råkas på Åvik.

DIAKONEN YRJÖ AHOLA

fyller 75 år den 3 juni 1970 i Björneborg. Yrjö Ahola är pensionerad från Björneborgs församling där han verkat som vaktmästare. Hela sin fritid har han egnat de döva. I dövföreningen tillhörde han styrelsen sedan år 1940 och var med om föreningens husbygge och har övervakat huset sedan dess. Han är numera hedersmedlem i föreningen. Han har varit grundläggande medlem för Föreningen till förmån för döva, senare Dövas Vänner, som numera upphört. Dövhemmet Åvik har han understött med penningbelopp under årens lopp.

Yrjö Ahola har för sina insatser i dövsamhället belönats av Finlands dövförbund med förtjänstmedaljen i brons. Han gratuleras av alla döva vänner på sin bemärkelsedag.

XI Nordiska dövkongressen

10.—14. 8. 1970 i Orebro

Kongressprogrammet:

Söndagen 9.8.

13.00—19.00 Registering av deltagarna
Nordiska samarbetskommittens sammanträde

Måndagen 10.8.

8.00—17.30 Registrering vid kongressbyrån
9.30 Kongressens öppnande
Inledningsföredrag av Sveriges socialminister Sven Aspling: Den döves sociala situation i dagens samhälle
15.00 Gudstjänst i Nikolaikyrkan
På kvällen Supé för inbjudna gäster
22.00—02.00 Nattkafeet Club 700. Kaffe, öl, korv., dans. Ett lugnt hörn för prat eller läsning av tidningar hemifrån

Tisdagen 11.8.

9.00—12.00 Plenumsmöte med föredrag:
Arbetsmarknadens krav och den döves behov av teoretisk och yrkesmässig utbildning
Föredragshållare: Byråchef Albert Bergh, Sverige
Diskussionsinlägg av Dövkonsulent Annelise Harboe, Danmark, Konsulent Konrad Rendedal, Norge, Fru Liisa Kauppinen, Finland
Gruppämnen: 1. Möjligheter och förutsättningar för integrerad yrkesutbildning. 2. Omskolning och vidareutbildning. 3. Hjälpmedel (tolkar, tekniska hjälpmedel, ITV, teckenspråkskunniga lärare m.m.)
13.30—17.00 Plenumsmöte med rapport från gruppmötena. Diskussion.
19.30 Dansen som uttryckmedel: Indisk dans med åtbörds-språk som förmedlare. Intendent Bengt Häger. Lilavati Devi dansar
Efter föreställningen dans på Club 700

Onsdagen 12.8.

9.00 Heldagsutflykt med buss i Bergslagen
21.00—02.00 »Nattinatti» på Club 700

Torsdagen 13.8.

9.00—12.00 Plenumsmöte med föredrag:
Dövorganisationernas kulturella verksamhet
Föredragshållare: Redaktör Torbjörn Sander, Norge
Diskussionsinlägg av Konstruktör Ole Munk Plum, Danmark, Fru Soile Hämäläinen, Finland, Styrelseordf. Harry Fredriksson, Sverige
Gruppämnen: 1. Kursverksamhet, 2. Fritidsverksamhet, 3. Litteratur, kursmaterial, dövpressen
13.30—17.00 Plenumsmöte med rapport från gruppmötena. Diskussion.
19.30 Trivselafton med underhållning och dans. Pris S.kr 25:—

Fredagen 14.8.

9.00—12.00 Plenumsmöte med föredrag: Visuell teater för döva, pantomim med teckenspråk. Föredragshållare: Konsulent Bengt Pålsson, Sverige. ABF:s och SDR:s amatörteatergrupper ger uppvisning. Diskussion med publiken
13.30—17.00 Plenumsmöte. Sammanfattning av kongressveckan. Diskussion
19.00 Avslutningsbankett med dans. Alla deltagare med familjemedlemmar är inbjudna.

FÖR FAMILJEMEDLEMMARNA HAR ORDNATS PROGRAM

Deltagarviften är 85,— mk, både för aktiva deltagare som för familjemedlemmar.
Campingläger finns.
Klädseln är fri vid alla tillfällen.

Ni kan fylla i er anmälan på den finska blanketten i detta nummer. En svenskspråkig blankett kan ni få från dövförbundet om ni skriver dit och ber om det.

Adr: Finlands Dövas Förbund, Elisabetsgatan 27 E 10, Helsingfors 17.

GRUPPRESA TILL SVERIGE

Helsingfors dövförening anordnar en gruppresa till Sverige, till Örebro, där nordiska dövkongressen försiggår 10—14 aug. Alla intresserade döva i Finland är välkomna med på resan.

Programmet är följande:

7/8 avfärd med färjan POLAR EXPRESS kl 17.00 Vasa-Sundsvall. Ankomst kl 01.00 till Sundsvall. Övernattning på båten.
8/8 På morgonen bussfärd (beställd buss) Sundsvall—Leksand. Sevärdheter på vägen. Övernattning på Carlborgsons Gård (Sveriges dövas förtjusande semester- och kurscenter).
9/8 Bussfärd Leksand—Örebro, Sevärdheter.
(9/8—15/8 kongressen i Örebro. Logi och program: se Finlands dövförbunds meddelande i samma tidskrift. Dessa kostnader betalas direkt till dövförbundet).
15/8 Bussfärd till Stockholm (beställd buss). Kl 20.30 avfärd med färja till Åbo. Turistklass.
16/8 Ankomst till Åbo ca kl 8.00. Buss från Åbo hamn till Helsingfors. Den som inte följer med bussen bör anmäla därom, för att återfå priset för bussbiljetten.

Denna resa kostar 180,— ca. Häri ingår priset för:
— båtresan Vasa-Sundsvall, övernattning ombord
— båtresan Stockholm—Åbo, turistklass
— resenärskatten
— buss till gruppens förfogande i Sverige
— buss Åbo hamn—Helsingfors.

Var och en betalar själv för:
— resan från hemorten till Vasa
— rundturer till sevärdheterna
— mat och kaffe under rundturerna
— övernattning i Leksand och mat.

Reseledare och tolk är Rea Stadius, som svarar på förfrågningar. Anmälningarna bör vara inlämnade senast den 1 juli till: Rea Stadius, Helsingfors Dövas Förening, Elisabetsgatan 27 A 8, Helsingfors 17. Till anmälan bör bifogas 50 mk, som tas i betraktande vid resans betalning. Om resan inhiberas, ges omedelbart meddelande därom och summan returneras. Resebyrån förbehåller sig rätt att ändra prisen ifall dessa ändras.

Obs! Finlands Dövas Förbund sköter alla angelägenheter i samband med Örebro kongressen. Till förbundet skall sändas beställningar för logi i Örebro (6 dygn) och samkväm och utfärder. Dessa betalningar skickas direkt till vårt förbund. Se förbundets meddelande om program m.m. i denna tidskrift!

CITAT OCH UTKLIPP

»När det hos majoriteten dyker upp en ovanlig uppfinning, ett vetenskapligt resultat eller ett lysande toppresultat på idrottens område, talar man om det i nästan alla tidningars spalter. Och det inte bara en eller två gånger. Men minoriteten står åt sidan när det t.ex. ur den kretsen plötsligt dyker fram en författare som är den första döva sådan i vårt land», skriver författarinnan Laina Vainola i ett brev (Suomen Kuvalehti 17/70). Författarinnan betygar i brevet sin glädje över att Suomen Kuvalehti skrivit i sitt nummer No 8 om hennes utkomna bok »Hiljainen tie» (Den tysta vägen).

»Hiljainen tie» har inte fått den uppmärksamhet den förtjänat då man betänker att den skrivits av en medfött döv person, en unik händelse i sitt slag.

INBJUDAN TILL TÄVLING

Finlands dövas idrottsförbund, SKUL, ordnar mästerkapstävlingar i friidrott den 1—2 augusti i Åbo i Idrottsparken. Se tävlingsprogrammet i finska spalten. Anmälan senast 18.7. till: Turun Kuurojen Urheiluseura Valpas r.y., Henriksgatan 4 b, Åbo 2. Gör logibeställningen i tid, vi rekommenderar er att anlita en resebyrå som bäst ordnar den saken.

INBJUDAN

till VIII Kulturdagarna i Tammerfors 29—31.5. 1971.

1) Gruppframföranden i folkdans, pantomim, teater och kunskapstävling. I kunskapstävlingslagen får endast en person delta som är över 35 år.
2) Individuella framträdanden. Deklamation, berättande, föredrag, pantomim, tal komik, uppstats.
   Ämnena för föredragen: Naturskydd, Alkoholdryckerna och deras verkan, Aktuellt för ungdom, Dövas problem vid ungdomsåren, Dövas placering i arbetslivet.
   Ämnena för uppsatserna: Fjärrlängtan, Skollivets fröjder och sorger, Om jag hade bil, Min hembygds ansikte, Min barndoms lekplatser.
3) Bildande konst. Teckning, vattenfärgsmålning, foton, smalfilm, konstnärliga hobbyarbeten.

ANMÄLAN skall ske senast den 31.3. 1971 till Finlands Dövas Förbund, Elisabetsgatan 27 E 10, Helsingfors 17. Arbeten till tävlingen skall packas väl och sändas senast den 15.5. 1971 till Tammerfors till Tampereen Kuurojenyhdistyksen Nuortenkerho, Satamakatu 1 B 2, Tammerfors.

OBS! NI UNGDOMAR MED SVENSKA SOM MODERSMÅL! Ta er i kragen och börja planera ert program. För ni skall ju vara med de andra kamraterna. Ni får en dikt på svenska som obligatoriskt nummer. Men det beror ju på om det kommer anmälningar från er. I nästa nummer redogör vi mera utförligt om bestämmelserna för de olika avdelningarna.

Minneslista

över endel begivenheter denna sommar. Närmare detaljer finner ni i den finska spalten. Där ser ni också många andra möten och tävlingar som ni kan delta i, om det passar bättre i tid och plats. Alltså börjar vi med

VASA den 13 juni kl 19 på Dövas gård. Ett samkväm och prisutdelning i samband med de internationella tävlingarna. Arrangör Vasa Wellas.

MALMINHARJU 13—14 juni. Kurs i konsten att framträda. Bra för ungdomar att lära sig den med tanken på kulturdagarna 1971. Deltagaravgiften är 20 mk, däri ingår logi, kost och undervisning. Anmälningarna sänds till Esko Sänkiniemi, adress se finska spalten. NI SVENSKATALANDE UNGA, BLI INTE UTANFÖR!

GAMLAKARLEBY den 27—28 juni utfärd till Kaustinen. Läger i närheten av Raili eller Kauno Puumalas gård. Bl.a. 3-kamp för alla (kula, längd, 100 m.) samt 1.500 m för män. Tälten med.

KUUSAMO den 7—14 juli, fotvandring, utfärd i tecken av naturskyddsåret. Det är naturskönt i Kuusamo. Finlands dövförbunds ungdomskommitte är arrangör. Anmälningarna sänds senast 15.6. till Esko Sänkiniemi. Adress se finska spalten.

ULEÅBORG den 18—19 juli. Österbottens döva ordnar en sommarfest på Maikkula gård, Oulunjoki. Mat serveras vid ankomsten. Där bjuds på RÖKBASTU och simtrand. På söndagen volleybollmatch mellan DE FEM STÄDERNAS föreningar. Logi i Dövas gård eller tältning på Maikkula gård.

Detta meddelande går också till Norges och Sveriges tidskrifter.

MALMINHARJU den 8—9 augusti de ungas sommardagar. Mera därom i nästa nummer.

ÖREBRO, SVERIGE 7—16 augusti. Gruppresa till kongressen i Örebro. Se anmälningen i detta nummer.

Stort internationellt evenemang för döva i Åbo 4.-18. 7. 1970

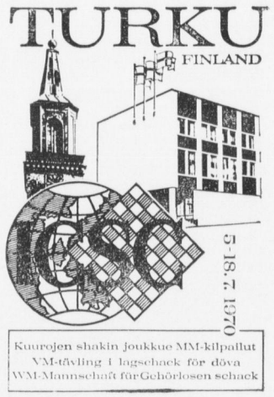

Världsmästerskapstävlingarna i lagschack för döva äger rum i Finland. Tävlingsplatsen är Åbo Dövförenings hus, varför Åbo denna gång fått äran att stå för arrangemangen. Senast hölls VM-tävlingarna i lagschack år 1966 i Leksand i Sverige. I denna deltog 8 länder.

Ordförande för dövas internationella schackförbund, Heinz Meuer besökte Finland i början av maj för att konstatera hur långt förberedelserna framskridit. Han besökte även Åbo och var nöjd med vad han såg.

Till VM-tävlingarna har anmält sig följande länder:

HOLLAND
TJECKOSLOVAKIEN
VÄSTTYSKLAND
UNGERN
POLEN
ÖSTTYSKLAND
SVERIGE
BULGARIEN
DANMARK
FINLAND

Tävlingsdeltagarna kommer att inalles vara 60. VW-titeln försvaras av Tjeckoslovakien.

TÄVLINGARNA KOMMER ATT VARA BÅDE INTRESSANTA OCH SPÄNNANDE

DAGSPROGRAMMET I DÖVFÖRENINGENS HUS

4.7.	kl 18—21	Välkomstkväll
	kl 21—03	Midnattsdans
5.7.	kl 12—14	VM-lagledarnas konferens
	kl 15	ICSC:s flagga hissas
		Presentation av deltagarländerna
		Lottdragning
	kl 19—20	Filmförevisning
6.7.	kl 10—18	VM-tävlingarna öppnas
		1 tävlingsdagen
7.7.	kl 10—18	2 tävlingsdagen
8.7.	kl 10—18	3 tävlingsdagen
9.7.	kl 10—18	4 tävlingsdagen
10.7.	kl 10—18	5 tävlingsdagen
11.7.	kl 10—18	6 tävlingsdagen
	kl 19.30	Finlands Dövas Schackförbunds
	—03	25-årsbal
12.7.	kl 10	Gudstjänst i Domkyrkan
	kl 12—21	Skärgårdskryssning i Airisto och Kakskerta
13.7.	kl 10—17	7 tävlingsdagen
14.7.	kl 10—18	8 tävlingsdagen
15.7.	kl 11—	ICSC:s kongress
	kl 12—19	Sightseeing med buss
16.7.	kl 10—18	9 tävlingsdagen
17.7.	kl 10—	Finalmatcherna
	kl 20—02	Avslutningsfest och prisutdelning i Åbo Slott
18.7.	kl 11	VM-tävlingarna avslutas
		ICSC:s flagga tas ned

VÄLKOMNA TILL ÅBO

ANMÄLNINGSKUPONG

Anteckna ett kryss i rutan för det önskade alternativet/alternativen och returnera kupongen **senasta före den 15.6. 1970** under adress Schack- VM-kansliet, Turun Kuurojentalo, Henrikinkatu 4, Turku 2.

Avslutningsmiddagen i Åbo slott	mk 25:—	☐
Inträde till VM-tävlingarna, 10 dagar	mk 15:—	☐
Skärgårdskryssningen	mk 3:—	☐
Inkvarteringen i Universitetets sommarhotell 5 min. från dövför. hus	mk 26:—	☐
Sightseeing med buss	mk 3:—	☐

Namn: .....

Adress: .....

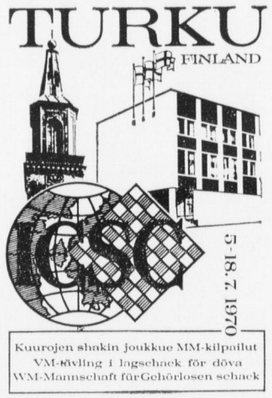

KUUROJEN KANSAINVÄLINEN SUURTAPAUS TURUSSA 4.-18. 7. 1970

Kuurojen shakin joukkue-MM-kilpailut ovat Suomessa. Pelipaikkana on Turun Kuurojen Yhdistyksen talo. Viimeksi shakin joukkue-MM-kilpailut olivat v. 1966 Leksandissa, Ruotsissa. Silloin oli osanottajia kahdeksasta maasta.

Kansainvälisen kuurojen shakkiliiton puheenjohtaja Heinz Meurer kävi vappuna Suomessa toteamassa, miten pitkälle MM-kilpailujen järjestelyt olivat edistyneet. Hän poikkesi myös Turussa ja oli tyytyväinen lähtiessään. MM-kilpailuihin ovat ilmoittautuneet:

HOLLANTI
TSHEKKOSLOVAKIA
LÄNSI-SAKSA
UNKARI
PUOLA
ITÄ-SAKSA
RUOTSI
BULGARIA
TANSKA
SUOMI

Kaikkiaan tulee kilpailuihin 60 pelaajaa. Viime MM-kilpailujen voittoa puolustaa Tshekkoslovakia.

NÄMÄ KILPAILUT OVAT MIELENKIINTOISTA NÄHTÄVÄÄ.

PÄIVÄOHJELMA KUUROJENTALOSSA

4.7.	klo 18—21	Tervetuliaisilta
	21—03	Keskiyön tanssiaiset
5.7.	klo 12—14	MM-joukkueiden johtajien palaveri
	klo 15	ICSC:n lipun nostaminen
		Osanottajamaiden esittely
		Arvonta
	klo 19—02	Filmiesitys, tutustumisilta, tanssia
6.7.	klo 10—18	MM-kilpailujen avaus
		1. pelipäivä
7.7.	klo 10—18	2. pelipäivä
8.7.	klo 10—18	3. pelipäivä
9.7.	klo 10—18	4. pelipäivä
10.7.	klo 10—18	5. pelipäivä
11.7.	klo 10—18	6. pelipäivä
	klo 19.30	Suomen Kuurojen Shakkiliiton
	—03	25-vuotisjuhlatanssiaiset
12.7.	klo 10	Aamuhartaus Tuomiokirkossa
	klo 12—21	Saaristoristeily Airistossa ja Kakskerrassa
13.7.	klo 10—18	7. pelipäivä
14.7.	klo 10—18	8. pelipäivä
15.7.	klo 11—	ICSC:n kongressi
	klo 12—19	Bussiretkeily
16.7.	klo 10—18	9. pelipäivä
17.7.	klo 10—	Loppupelit
	klo 20—02	Päättäjäisjuhla palkintojenjakoineen Turun linnassa
18.7.	klo 11	MM-kilpailun päättäminen
		ICSC:n lipun laskeminen

TERVETULOA TURKUUN

ILMOITTAUTUMISKUPONKI

Pyydetään ystävällisesti merkitsemään haluamaanne ruutuun rasti ja lähettämään **viimeistään 15.6. 1970** os: Shakin MM-kanslia Turun Kuurojentalo, Henrikinkatu 4, Turku 2.

Päättäjäisillallinen Turun Linnassa	mk 25,—	☐
Saaristoristeily laivabussilla	mk 3,—	☐
Majoitus Yliopiston kesähotellissa 5 min. matka Kuurojentalosta		
(..... päivä) aamiainen + illallinen	mk 26,—	☐

Nimi: .....

Osoite: .....

YHDISTYSTOIMINTAA

Lappeenrannan Kuurot r.y. Toivotamme Riihijärvelle tervetulleiksi kaikki, jotka haluavat viettää rauhallisen juhannuksen levon ja rentoutumisen merkeissä.

Majoituksesta on jokaisen itse huolehdittava, siis teltat mukaan. Paikan päällä myydään kahvia, voileipiä, makkaroita ja virvoitusjuomia.

Haapajärven Kuurojen Yhdistys r.y. Juhannusvalvojaiset pidetään Haapajärvellä rouva Helvi Tuomaalan talossa kesäkuun 19—20 päivinä. Samalla keskustellaan yhdistyksen toiminnan jatkamismahdollisuuksista.

KESÄJUHLA!

Pohjanmaan Kuurojen kesäjuhla pidetään Oulussa heinäkuun 18—19 p:nä. Lauantaina kokoonnutaan klo 18 Oulujoelle Maikkulan kartanoon iltajuhlaan. Valmis ruoka odottaa juhliin saapujia. Paikalla on myös savusauna ja uimaranta, joten halukkaat voivat mennä kylpemään ja uimaan. Lauantai-iltana on myös ohjelmaa.

Sunnuntaina ohjelmassa on yhdistysten: Seinäjoki, Vaasa, Pietarsaari, Kokkola ja Oulu väliset lentopallo-ottelut.

Majoitus Kuurojen talossa sekä telttailu Maikkulassa omiin telttoihin.

Tervetuloa kautta Pohjanmaan ja muualtakin. Lähetämme myös tiedon Norjan ja Ruotsin kuurojen lehtiin.

Oulun Kuurojen Yhdistys r.y.

PIETARSAAREN Kuurot järjestivät esitelmäpäivät lauantaina ja sunnuntaina 2—22. maaliskuuta Svenska gården'issa. Tervehdyspuheen ja kuorolaulun jälkeen kunnanlääkäri Set Norrbäck esitelmöi sydän- ja sepelvaltimosairauksista, tämä kiinnosti yleisöä hyvin paljon. Alma Granfors, Övermark, tulkitsi puheen erinomaisesti. Tämä oli ensimmäinen kerta yhdistyksen historiassa kun lääkäri oli esitelmöimässä, kuurot niin vähän tietävät sairauksien muodoista ja syistä. Lääkäri lupasi tulla toistekin esitelmöimään sairauksista ja niiden ehkäisystä.

Väliajan jälkeen järjestettiin tietokilpailu. Kysymyksiä oli 12 ja kolmimiehisiä ryhmiä oli Oulusta, Kokkolasta, Seinäjoelta, Vaasasta ja Pietarsaaresta.

Seinäjoki, Oulu ja Vaasa vastasivat oikein 7 kysymykseen, joten piti järjestää uusintakilpailu. Seinäjoki voitti sen vastaten oikein 12 kysymykseen, mutta Vaasan ja Oulun vastauksista oli 11 oikein. Taas uusintakilpailu, nyt Oulu voitti 13 pisteellä, Vaasa 12.

Lopputulokset: 1) Seinäjoki 7+5 =12 (uusintap.), 2) Oulu 7+4+2= 13 (2 uusintap.), 3) Vaasa 7+4+1 =12 (2 uusintap.), 4) Pietarsaari 6, 5) Kokkola 3.

Seinäjoki sai ensimmäisen kiinnityksen kiertopalkintoon, Oluttynnyriin, jonka Vaasa voitti viime vuonna. Tynnyri jää yhdistykselle, joka 3 kertaa on voittanut kilpailun.

Kilpailun jälkeen pelattiin Bingoa, 4 palkintoa jaettiin.

Seuraavana päivänä jatkettiin esitelmäpäiviä. Alma Granfors esitelmöi aiheesta: Meidän puutarhamme — meidän terveytemme. Puheita pidettiin.

Tilaisuus päättyi ja osanottajat lähtivät kotiin muistojen rikastuttamina.

Turun Kuurojen Shakkikerhon 50-v. juhlaturnajaisten 11—12.4. tulokset.

15×15 min.

1. H. Moilanen, Turku 4 p.
2. S. Juhola, Turku 3 p.
3. E. Tolsa, Helsinki 3 p.
4. S. Kallio, Turku 2 p.
5. P. Eskelinen, Tampere 2 p.
6. E. Partanen, Turku 1 p.

5×5 min.

1. H. Moilanen, Turku 16 p.
2. E. Partanen, Turku 15 ½ p.
3. V. Tolsa, Helsinki 15 p.
4. A. Männistö, Turku 15 p.

Kilpailijoita 21 henkeä.

KUUROJEN LÄHETYS r.y.
Lokero 62
Hämeenlinna
Pst. 28 535-9

Tuloja maalis—huhtikuussa

Kummipiirit		
6.3.	Helvi Honka, Kouvola	30,—
11.3.	Kebra-piiri, Pori	50,—
11.3.	Jyväskylän lähetyspiiri	80,—
16.3.	Inkeri Alkio, Jokirinne	50,—
6.4.	Helvi Honka, Kouvola	30,—
15.4.	Inkeri Alkio, Jokirinne	50,—
28.4.	Ritva Seppälä, Pori	35,—
Kolehdit		
18.3.	Kuopio	488,84
7.4.	Helsinki	60,—
7.4.	Turku	105,—
29.4.	Rauma	45,40
Lähetyspiirit		
23.3.	Lapua	25,—
23.3.	Oulu	37,30
31.3.	Riihimäki	16,—
6.4.	Oulu	38,02
10.4.	Kodisjoki	219,60
13.4.	Kokkola	40,—
15.4.	Lappeenranta	37,50
20.4.	Oulu	36,90
23.4.	Joensuu	136,31
27.4.	Porvoo	50,—
28.4.	Oulu	100,—
29.4.	Kuopio	260,—
Paastonajan lahjoitukset		
1.4.	Lilian Sjöstedt, H:linna	20,—
1.4.	Kerttu Lankonen, Pori	92,—
6.4.	Åvikin Kuurojenkoti Mutila	199,10
9.4.	Seurakunta, Rääkkylä	16,01
14.4.	Heffata, Vammala	118,50
15.4.	Lempi Isotupa, Lahti	40,—
22.4.	Kerttu Lankonen, Pori	15,—
Muut tulot		
1.4.	A. Härmä, Seinäjoki lipas	8,22
6.4.	Helvi Tuomaala, Haapajärvi, lahjoitus	5,—
6.4.	Edvin Kauppinen, Pyhäsalmi, lahjoitus	5,—

KUUROJEN LEHTI

S.P., osoite Juva, tiedusteli syytä siihen, ettei hän ole saanut em. lehteä, vaikka on suorittanut tilausmaksun postisiirtotilillenne. Ehkä tarkastanette asian.

Juvan postitoimisto 4.5.70.

Kunkin kuukauden tilaukset koctaan aina yhteen ja lähetetään seuraavan kuukauden alussa. S.P:n tilaus lähti 4.5.

Toimitus.

Nikkarilan Kuurojen talouskoulussa Pieksämäellä

alkaa marraskuun 3 päivänä 1970 talouskurssi kuuroille ja kuulovammaisille tytöille uusitulla opetusohjelmalla.

Ohjelmaan kuuluvat:

A. Yleisaineina: Uskonto, äidinkieli, yhteiskuntaoppi ja kansalaistieto, kansalaistaito ja ammattihygienia, perhekasvatus ja lastenhoito, matematiikka, kodintalousoppi ja kuluttajaoppi, ammattitalous ja voimistelu.

B. Ammattiaineina: Ruokatalous (ruoan valmistusoppi, ruokatavaraoppi, ravinto-oppi), kodinhoito- ja puhtaanapito-oppi, käsityö ja tekstiilitieto, puutarhaoppi ja kananhoito.

Kaikissa ammattiaineissa on opetus sekä tietopuolista että käytännöllistä. Koulu on 2 vuotinen. Koulun päätyttyä järjestetään harjoittelua haluaville oppilaille laitosharjoittelua.

Hakemuksiin, jotka on lähetettävä syyskuun 15 päivään mennessä, on liitettävä: Virkatodistus, lääkärintodistus, oikeaksi todistettu jäljennös koulun päästötodistuksesta, sekä holhoojan suostumus hakijan ollessa alaikäinen. Asunto, ruoka ja opetus on ilmainen.

Hakemukset osoitetaan S. ja A. Bovalliuksen säätiön hallitukselle ja lähetetään Nikkarilan kuurojen talouskoulun johtajalle, jolta tarvittaessa saa lähempiä tietoja.
Osoite: Pieksämäki Kuurojen talouskoulu, puh. 11 524.

Pieksämäki 27.4. 1970.

Eeva Sormunen
koulun johtaja

KESÄLOMALLE ATRINMAJALLE

Olen tänä kesänä Kittilässä. Siellä on Sisälähetysseuran leirikeskus nimeltä Atrinmaja, Sirkan kylässä. Kuurot voivat tulla leireille mukaan. Lupaan tulkita niin paljon kuin töiltäni ennätän.

1. leiri	19—29.6.
2. »	19—29.7.
3. »	12—22.8.
4. »	24—30.8.
5. ruskaleiri	10—20.9.

Ohjelmassa on lyhyempiä ja pitempiä patikkaretkiä, raamattutunteja ym. Leiri maksaa 140 mk.

Lähempiä tietoja

Eeva-Liisa Viitasaari
Atrinmajan leirikeskus
Sirkka
puh. Sirkka 138

Rakkaamme
opettaja

Mary Emilia Sirola

o.s. Joselin

s. 30. 4. 1902
k. 27. 3. 1970

Syvästi kaivaten

Sinikka
Riitta, Väinö, Pekka, Jukka, Ulla, Maija ja Leena

»Meidän rintaamme voiman suurimman
on Jumala antanut.
Meidän työmme on kaikkemme lahjoittaa
ja kaikesta kiittää Jumalaa,
meidän työmme on itsemme unhoittaa
ja toisia muistaa vaan».

KIITOS

Suomen Kuurojen Liitolle, yhdistyksille ja yksityisille, jotka lahjoin, kukin, sähkein ja adressein muistivat yhdistystämme 25-vuotispäivänä.

Savonlinnan Kuurot ry.

KIITÄN

kaikkia yhteisöjä ja yksityisiä paljosta muistamisesta merkkipäivänäni. Hymyillään kun tavataan. Kiitos.

Antti Jäkälä

Sinä myöhemmin kuuroutunut 40—50,-vuotias mies, kirjoita samanlaiselle naiselle. Vast. nimim. »Puhekykyinen», Lokero 62, Hämeenlinna.

Kuuron huonetoveriksi täysihoitoon, kaikilla mukavuuksilla varustetussa talossa, tarjotaan sopeutuvalle miehelle Turvalan hoitokodissa Sysmässä. Hoitomaksu 300,— kk. Lähemmin os: Lahja Haarasilta, Valittula, puh. 910/77 307.

Kuopio kutsuu juhannuksena

Kuopion Kuurojenyhdistyksen omistaman kesäkodin maisemat Laivonsaaren Niittyrannassa ovat Suomen Kuurojen Liiton nuorisotyötoimikunnan ja Kuopion Kuurojenyhdistyksen Kalakukkonuorten järjestämien juhannusjuhlien näyttämönä

Juhannusjuhla

19.6. klo 20. Ohjelmasta vastaavat liiton nuorisotyötoimikunta ja Kalakukkonuoret.

19.6. on Niittyranta avoinna klo 10 lähtien. On aikaa telttojen pystyttämiseen ja saunomiseen. Ravintola on avoinna koko päivän ja yön.

20—21.6. Päivät on omistettu reippailulle. Onhan menossa liikuntavuosi. Nuortenkerhot ja muutkin järjestöt saavat ottaa mittaa toisistaan Laivonsaaren ympärisoudussa, lentopalloilussa, tikanheitossa ja uinnissa. Mahdollisuus retkeillä veneillä lähitienoilla.

Tervetuloa yksittäin ja perheittäin Kuopioon yöttömän yön juhlaan. Kaikki Kuopion kuurot panevat parastaan saadakseen vieraansa viihtymään. Juhlaan saapuville on järjestetty opastus linja- ja rautatieasemille.

Tervetuloa

Suomen Kuurojen Liiton Nuorisotyötoimikunta

Kuopion Kuurojenyhdistyksen Kalakukkonuoret

Hämeenlinna 1970 — Kirjapaino Jaarli